

મુંબઈ સમાચાર.

કબીર પદ.

સમાચાર કબીરનાં લોકપસંદ પદો તથા

દુહાઓનો સંગ્રહ.

(ત્રીજી આવૃત્તી.)

મુંબઈ,

મુંબઈ સમાચાર છાપખાનામાં

માણેકજી પરજીરજી મીનાચંદર હામજીનાએ
છાપવું છે.

સને ૧૮૮૬.

મુંબઈ સમાચારનાં

કબીર પદ.

૭૬૧૭

નામીયા કબીરનાં લોકપસંદ પદો તથા

દુહાઓનો સંગ્રહ.

(ત્રીજી આવૃત્તી.)

મુંબઈ

મુંબઈ સમાચાર છાપખાનામાં

માણિકજી ખરજેરજી મીનાચેહેર હામજનાએ
છાપયું છે.

સને ૧૮૮૬.

ખુલાસો .

કપ્પીરી પદોની ખુબી અને અસરથી આપણી વસતી અંજાણી નથી. તે જોડે વરજ ભાષામાં રચાયલાં છે, તોપણ ગુજરાતી વસતી તેને પોતાની સવભાષાનાં ગાયનો અને ભજનો કરતાં પણ વીશેષ ભાવથી ગાય છે અને ગવડાવે છે. તેમાં નીતી, ભક્તી અને આતમજ્ઞાન સમાયલાં હોવાથી, વાંચનારનાં મન અને તેની સંસારી વરતાણુક ઊપર તે સારી અસર કરેછે. તેવા ઘણાંક પદો મુંબઈ સમાચાર છાપખાનામાંથી આગલ ગુજરાતી લીપીમાં છાપી પ્રગટ કરવામાં આવયાં હતાં. તેની ચોપડીઓ ખપી ગયાથી, તેમને આ ચોપડીમાં નવેસરથી છાપી પ્રગટ કરવામાં આવયાં છે. એની રચના અને ગોઠવણમાં આગલ કરતાં ઘણા સુધારો થયલો, વાંચનારના જોવામાં આવશે. આમાં એ નામાંકીત કવીનાં આસરે દોહડસો પદો અને દુહાઓનો સંગ્રહ થયલો છે. પણ કપ્પીરનાં પદો એટલી ટુક સંખ્યામાં જ પુરાં થતાં નથી. તે હજારોની સંખ્યામાં છે. આ ચોપડીમાં સમાવેલો તેનો ભાગ મુખ્ય કરી તે છે, કે જે આપણી તરફ સાધારણ રીતે ગવાય છે. એની પાછલ આ ચોપડીના બીજા ભાગ તરીકે બીજાં વધુ કપ્પીર પદો છાપી પ્રગટ કરવાનો એરાદો રાખ્યે છીયે.

મુંબઈ સમાચાર આફીસ, } માણિકજી બરબેરજી.
જુલાઈ મને ૧૮૮૬.

સાંકલીયું.

—૦૦૪૦૦—

વીધય.

પૃષ્ઠ.

હરીકા ભજન કરંગા ખે, જમસે ખુખ લહુંગા ખે	૧
બાહ હુશયાર રહેના ખે, ખુદાકા નામ તેં જપના ખે ...	૧
વાહ વાહના સાહેબજી કયા ખુખ ખીયાલ તુમારાજી....	૨
તનકા નહી ભરૈસા ખે, દેખે કાલ તમાસા ખે	૨
સંગત સંતનકી કર લે, જનમકા સારથક કછુ કર લે ..	૩
સંગત મત કરના ખોટી, દુનયા ઉલટી હવે જુઠી	૩
ખેલ સખ પેસેકા. સખ કુછ ખાતાં હે પેસા	૪
સખ પેસેકે બાહ, દીલકા સાથી નહી કોઈ	૪
કાલકા અજબ તડાકા ખે. તું કયા જનને લડકા ખે.....	૪
હમારો તીરથ કોન કરે, ભટકત કોન ફીરે.....	૫
કેમ્પેસા જોગ કમાયા ખે, એ કીયા ટોંગ મચાયા ખે.....	૫
ગાફીલ મત રહેના ખેટા, સીરપર જમ મારે સોટા	૬
ગુરને ખાત સુનાયા ખે, મુજકુ ફકીર ખનાયા ખે	૬
રામનામ તું ભજ લે પીઆરે કાયકું મગફરી કરતા હવે.	૭
હસિ તન ધનકી કોન ખગાહ, દેખત નયનમે મટી મીલાઈ.	૭
ખાખા હરદેમે હરકુ દેખા	૮
નજર ન આવે આતમ જયોતી	૮
મન રે આગમ તીરથકુ ચલનાં	૮
આપહી ધનકધારી પ્રભુજી, આપહી ખેલ ખીલારી હે....	૯
રામ ભજનકું દીયા, કમલ મુખ રામ ભજનકું દીયા	૯
મેરે નજરમે મોતી આયો, મેં ભલા ભરોસે પાયો	૧૦
ધુંધટકા પટ ખોલ, તુજે રામ મીલેગા	૧૦
અખ તુમ કખ સુમરોગે રામ	૧૦
કયા મુલા જગ સારા, ન માન જુઠ પસારા.....	૧૧
મુખરા કયા દેખે દરપનમેં, દયા ધરમ નહી મનમે.....	૧૧
કાયા નહી તેરી નહી તેરી, મત કર મેરી મેરી	૧૨
આખર મરનાહે મરનાહે, તું મે કાહેકુ ગુમાન કરતા હે ..	૧૨

ગુરૂ ખીન મારગ નહીં રે કળીરા, ગુરૂ ખીન મારગ નહીં.	૧૩
મેલીસી ગોદણીયાં બાબુ, ઘોવ કપુની દારી રે	૧૩
આવેગા સો જાવેગા, જીવેગા સો મરેગા	૧૪
આજકા લાએઆ લીજીએ કાલ કીનને દેખી	૧૫
માઠ મુજે જાના પીયાજીકે દેશ	૧૫
દરવંદ દુરવેસેહે એ ને દરદ કસાઠ	૧૫
રામ ભરેસો રાખીએ, અપને મનમાંઠ	૧૫
એરી માઠ મોરી ગગરીયાં ભારી	૧૬
સાધુ દીન ભરનેકુ આયે	૧૬
લેખો કયું મીટે જાકે આંક પરયો	૧૬
સાધો એ મુરદેકો ગામ, એ જી નમે કોઈ રહેયા ન રહેસી.	૧૭
રામરાએ મનકી આસ પાળી, કાયા નગરી ફેરઈ અસાળી..	૧૭
દુખમે કોઈઅ ન આવે કામ	૧૭
રામ સમર લે હાં પંજરકે સોગા ..	૧૮
આસ એક અલેકસે લાગા, તાથે માયા મમતા ઉઠ ભાગા.	૧૮
કેથે ગયો પંચી બોલતો	૧૯
નીરધનકે ધન રામ, હમારે નીરધનકે	૧૯
અવસર ખેરઈ ખેર ન આવે	૧૯
દેખો દુરમતયા સંસારકી	૨૦
કેતે બન રહેઓ ઉદાસી ..	૨૦
કુલવા ખીન મોરે સાહકી ખારી	૨૧
સંત ગુરૂ સંત ખરે સોદાગર, વાકે ચરનમે જાળીંગા	૨૧
હરી નામકે ખેપારી, હમ હરી નામકે ખેપારી	૨૨
હારે જુઠા તેરી મેરી કરતે જનમ ગયો	૨૨
મન રે તું રામ ખીન દુખ પાવેગા, પસતાવેગો	૨૨
મલુક સંઘેસા લાયા વે તાથે મેરા તાલબ ચાર સીધાર....	૨૩
ગુદી, એ કયા ગુમાન વે, યા તં ન મીઠીમે મીલજા ના....	૨૪
અલતે પરાન કેસે સોઈ રે, કાયા અલતે પરાન કેસે રોઈ.	૨૫
અલ ગુમાવયો બાલપણમે, તરણાપણ રહી સોએ ..	૨૫
કાએ સોંચત ખારો ખારારે, સાહેબકા નામ લે રે ગુમારા.	૨૫

વીષય.

પૃષ્ઠ.

મરગોને ખેત ઊભરે, જતન ખીન, મરગોને ખેત ઊભરે.	૨૬
ખનમે ભૂલી પરી રે ખનબરની, અકેલી	૨૭
ખુંદસે ભીજે મોરી સારી રે, મે ક્રેસે આર્જિ	૨૭
તુમ ખીન મેરા ન કોઈ, સાહેબજી	૨૮
ખલક સખ રેનકા સપના, સમજ મન કોઈ નહી અપના	૨૮
પસતાવિંગે હે મનવા રામ સમર લે	૨૮
કરમકી ખાત હાઈ નીયારી હો, કોઈ દોષ ન દીજીયો	૨૯
ઓ પંથી મેરા ખાલમ કય ઘર આવે	૨૯
જોખન ધન ઠગ રે ચારો, કોઈ મત કરો રે ગુમાન	૩૦
ખાવા સો ખાલકમે નાઈ	૩૦
આપને નગરવાકી ખાત મેં કીનેઉકુ પુછું	૩૦
જીસકુ લાગી હે સો જાને, દુન કયા જાને ભાઈ	૩૧
હર કધુ કરના રે, સાહેબ રાજી રખના રે	૩૧
સખી આલમકા રખનેવાલા વીકલ પંદરપુરવાલા	૩૨
કયા હુંડી આંખિમેં ચારો, સમજ રખો કધુ મનમો	૩૨
મનમો માર રખો ભાઈ	૩૩
એ કલજુગકા પેહરા ચારો ખખરદારીસેં પાર પડો	૩૩
વોહી રામ પછાનોજી, મેરા દેહના માનોજી	૩૪
ભજેરે ભઘ્યા રામ ગોવીંદ હરી	૩૪
યેતો કૃત કૃતેતી ખે, દેનો જગત જીતી ખે	૩૫
સુન સુન સાધોજી રાજા રામ કહોજી	૩૫
ઠાડે ખીટપર નીટ કટીપર, કર પીતાંખર ધારી રે	૩૬
મે ગુલામ મે ગુલામ મે ગુલામ તેરા	૩૬
તું સાહેબ મેરા-મે ગુલામ	૩૬
કયા દેખે આદલકી છાયા	૩૭
જા દેખો સો દુખીઆ ખાખા, સુખીઆ કોઈ નહી રે.	૩૭
ભકતી રસાયન ખડાજી હોવે, ભવરોગકા જાડા	૩૮
નામ રામમે જાદા ભાઈ	૩૮
અખ તુમ ગાફલ મત રહના ખે, જનમકા સારથક કરનાખે	૩૯
ખંગલા ખુખ ખનાયા ખે, અંદર નારાયણ સોયા ખે	૩૯

ખેતી કરો હર નામકી મનવા, ખેતી કરો હરી નામકી.	૪૦
ચરકા યેવ યેવ યેવ બોલે, સુન બે ગુજરવાલી	૪૦
હમ હે સદા રંગમે લાલ, સંપત કૈઆ * * બાલ	૪૦
ગયાનકા સીલ મારા સદગુરને	૪૧
સાંવલીયા ગીરધારી લાલ ખખર લેના મેરી	૪૨
અખતો ખુખ બનીહે, મોરા નામ ધની હે	૪૨
કેઈ રે પ્રભુજીકુ ભજતા નહી પ્રાની	૪૨
તું તો રામ સુમર જગીલરવા દે	૪૩
કાયા નહીં તેરી નહીં તેરી મતકર મેરી મેરી, કાયા નહી.	૪૩
યે નહીં કહ્યુ તેરા, મત કર મેરા મેરા	૪૩
હરી ભજનકું માનવે મત કર મોહ તું; હરી ભજનકું	૪૪
સાધુકી સંગત પાછ, જાકી પુરન કમાઈ	૪૪
લગ ગઈઆં પયારી સીતારામજને	૪૪
ભલો દાવ બનો હે, ભજ મન રામ કહો રે	૪૫
અકવા મત કરના બે, ખુદાકા નામ જપના બે	૪૫
ભજલે રામ દયા ધનકું, સમજ લે જુઠી માયાકુ	૪૬
રામજીસેં રાજ, મેરા દીલ, રામજીસેં રાજ	૪૬
કયા નયન ચકાવે સુંદરી	૪૬
યે તનું મુંડના બે મુંડના, આખર મટીમે મીલ જાના..	૪૭
ભઠ્યા રામ કહો રે, ભવ જલ પાર તરો રે	૪૭
તખસેં ભયો ખેરાગી, પ્રભુજી તખસે	૪૭
હરીસેં કોઈ નહીં બડા, દીવાને કયોં ગફલતમે પડા	૪૮
કયા ગુમાની કરના બે, સાહેબકુ જવાબ દેના બે	૪૮
નહીં તનકા ભરોસા જોસા પાની બીચ ધુલેગા બતાસા..	૪૯
અખ તમ ઘેર જવો રે એ મઠ્યા બેના	૪૯
કોઈ કયા જાને પરાય મનકી	૫૦
સાહેબકી કર દેખ સેવા, હર સેવા મીઠા મેવા	૫૦
અરે અખદું માલી એક શીઆણા	૫૧
સાધો ભાઈ ધરકી કહીઓ નહીં માને	૫૧
તું ગરીબનવાજ રે, અપને બદેપર કરમ કરો આજ રે.	૫૨

વીષય.

૫૪.

કર બદે આપને સાહેબજીસે યારી, આપને ધનીસે યારી.	૫૨
એનીયે આજ રંગ હે રંગ હે રંગ હે	૫૩
જીનકી રૈન અપાર જગતમેં સોહી સત નામ પેયારા હો	૫૩
દાતા બીન ગુર કોઈ નહી, જગ ભાગનહારા હો	૫૪
તું નેકી કર લે દો દીનકા મેજબાન બે	૫૪
નેના નેના, દરશન વાંકો લોભી દો નેના	૫૫
સમજ મન રે કોઈ નહી અપના	૫૫
દીવાને મન કોન તેરા સાથી	૫૫
ધર બસત નજર નહી આપે, બન બન ફીરે ઉદાસી	૫૬
અરે મન સમુજકી લાઠ લઢનીયા	૫૬
મારી રામકી દીવાની-નામકી દીવાની	૫૬
કલજીગવામે ભજત નહી	૫૭
અબ દહી લે, તું અબ દહી લે, દહી લે દહીયા શામ	૫૭
નોબત પર દીયા ડંકા, સીપાઈ બાંકા	૫૮
એ તો જોગ ન પાયા બે, તનકા ભોગ મચાયા બે	૫૮
હરેકો નામ બગોલ બગોલ મેરી માઈ	૫૯
દનિરે સુથારે મેવારને, જીને મેરો મંદીર ધડયો	૫૯
કરેગા સાહેબ હોયગા સોઈ, એક તું એક દુજા ન કોઈ	૫૯
પીયુ જલ ભરન મોરી જાયે બલા	૬૦
બિન દરજકા કોય મરમ ન પાયા	૬૦
હર બીના કોઈ કામ ન આયો જીઠે જીઠે પરપંચમે મોહયો	૬૧
કહો દયાલ રામ કોન ગત મેરી, તમસે પ્રગટ લોકોસે સીં	૬૧
અબ હમ આનંદકો ધર પાયો	૬૨
માયે ડર હે રે ગિસ દનકા	૬૨
હરેકો સમરન કર લે બંદા, કયાકો બેપાર હે ગંદા	૬૩
સમજ મન સંસારકી બાજી પાજી	૬૩
કીન બહીરીને બહીર ફીયો રે, સાજનકું ખેરાગ દીયો રે	૬૪
છોટીસી જીંદગાની ઉપર કયા મગફરી કરના રે	૬૪
એક દીન પંચી ગિર જાયગા, માનો એક દીન પંચી ...	૬૫
અંદ ખીલયો હે ગગનમાં, રૈન ચકોર હે ચેનમેં	૬૫

કર સમરનકે રંગ હોલી ખેલીયે	૬૫
રમતે રામ ફફીર, ડોઈ દીન યાદ કરોગે	૬૬
અખ દુજો જોગી ગુર મેરા, યા પતકકા કરોની નીવેરા	૬૬
સુનો સખીરી મોરી પાડ પડોસન	૬૭
પાંડેકોન કમથ તોએ લાગત	૬૭
કર ગુજરાન ગરીબીમેં મગરૂરી કીસપર કરતા રે.....	૬૮
વાણોતર રેહતે રે કાગલ જોતો	૬૮
ભુલેઓ મન ભમરા તું કાંણ ભમીઓ ...	૬૯
નીંદા મત કરના કીસકી, સચી ખાત કખીરકી	૬૯
સીતારામ ભજન કર લીજોઓ	૭૦
ગોસધઝ્યા રામા-ભટકી, કેઆની કાની ફીરે	૭૦
ભવ ભજન ગુન ગાવોંગી, રમતે રામકુ રીજગોંગી.....	૭૧
કખીરજી તુમ કખકે ભયે ખેરાગી	૭૧
સમજ ભોજ મન ખોજ દીવાને.....	૭૨
દોહા.....	૭૩-૭૮

મું બર્ધ સ મા ચા ર નાં ક બી ર પ દ.

પદ ૧.

હરીકા ભજન કરંગા બે,
જમસે ખુબ લહંગા બે-ટેક.

અહમતા મારું, મમતા મારું-પ્પાનઝાદ કહેલાવું;
મન મેરા ચાકસ કર રાખું-ચીત ચહતનમે મીલાઈ-હરીકા ૦૧
રામ નામકા ઘોડા મેરા-શીલ લગામ ચઢાઈ;
ભજન પરતાપે હાથમેં બરછી-સનમુખ લેકર ધાઈ-હરીકા ૦૨
એર લોક કસબકે ચાકર-મઈ હજુરકા કાજ;
કામ કરોધકી ગરદન મારું-સાહેબ રાખું રાજ-હરીકા ૦ ૩
મએ સાહેબકા સાચા ચાકર-મેરા નામ કબીરા;
સખ સંતનકું શીશ નમાઈ-જો હરી પરએ હીરા-હરીકા ૦ ૪

પદ ૨.

ભાઈ હુશાર રહેના બે,
ખુદાકા નામ તેં જપના બે-ટેક.

દો દીનકી જવાની દીવાની-તુજે અસ્લાને દીયા;
રામ ભજન બીન પાક હોયગા-હુકમ કાલકુ કીયા-ભાઈ ૦ ૧
ભાત ભાતકે કપડે પેહેને-સુરત બનાઈ ખાસી;
રામ ભજન બીન મુક્ત ન હોગા-પડે કાલકી કાંસી-ભાઈ ૦ ૨
ચીપ ચાપકે પધડી બાંધે-પાય પાનકા બીડા;
જખહી જમકી ગાંઠ પડેગી-જાય નંગા ઉઘાડા-ભાઈ ૦ ૩

કહત કબીર સુન ગણવારા-મત કરના બે તોરાં;
રામ ભજનતો કહેતે રહેના-કીચ્ચા કરે કાલ બીચારા-ભાષા ૦ ૪

પદ ૩.

વાહ વાહવા સાહેબજી,
કીચ્ચા ખુબ ખીયાલ તુમારાજી-ટેક.

ગગન લેકર બાજી ઊરાવે-કબીચ્ચા તીર ચલાવે;
જદ બકરીને બાધ પછારા-બિનકું કોન છોરાવે-વાહા ૦ ૧
જદ સુવેને બીલ્લી પકરી-મુરઘી ધરધર રોવે !
બંદરકે ધર ધુમ મચી હુએ-ઊંઠ બીસય પદ ગાવે-વાહા ૦ ૨
ચુંગા બહેરા બાત ચલાવે-અંધા કુરાન બાંચે;
જદ ફૂંકેને મુરદંગ બજાયા-લંગડા કીચા ખુબ નાચે-વાહા ૦ ૩
કહત કબીરા બિલટી બાની-બીરલા કોયક જાને;
જો ચુરકા પુરા હોય સો-એહી બાત પચેછાને-વાહા ૦ ૪

પદ ૪.

તનકા નહીં ભરોસા બે,
દેખે કાલ તમાસા બે-ટેક.

બરે રાજમો સાજી બીરાજી-મત જાને સુખ ભિલા;
કોઈ કીસીકા નહીં રે યારો-આખર જાત એકેલા-તનકા ૦ ૧
ચીપચાપકે પધડી બાંધી-બાલમ પેચ સવાઈ;
મુઝાં મરોડકર દરપન દેખે-ઢાલ ફીરંગ કરમાંહી-તનકા ૦ ૨
શાલ દુશાલા પટ્ટુ એકે-બાવે ગરમ મસાલા,
જબ અપેગા જમકા ફાંસા-હોવે ગરદી હલા-તનકા ૦ ૩
કહત કબીરા સુનભાઈ સાધુ-મારગ સીધા સવારા;
નજર બાલ કર દેખો યારો-એ સખ જુઠ પસારા-તનકા ૦ ૪

પદ ૫.

સંગત સંતનકી કર લે,

જનમકા સારથક કછુ કર લે-ટેક.

ગિતમ દેહી નર પાયા પ્રાણી-ધસકા હીત કછુ કર લે;

સદગુરુ શરણે જાકે બાબા-જનમ મરણ દુર કર લે-સંગત૦ ૧

કહાંસે આવે કાંહાંકુ જાવે-એ કુદ્ધ માલુમ કર લે;

દો દીનકી જીંદગાની યારો-હુશારહોકર ચલ લે-સંગત૦ ૨

જ્ઞાન કીસીકે જોર લડકે-જ્ઞાન કીસીકે સાલે,

જદલગ પલોમે પદસા ભાધ-તદલગ મીઠા ખેલે-સંગત૦ ૩

કહત કપીરા સુનભાઈ સાધુ-બાર બાર નહીં આના;

અપના હીત કછુ કરલે ભધ્યા-આખર એકેલા જના-સંગત૦ ૪

પદ ૬.

સંગત મત કરના ખોટી,

દુનીઆ ઉલટી હુએ જુહી-ટેક.

સગા ભાઈસો ખુરા ખેલે-સાલેકુ સનમાના;

માઈ બાપતો બીખ માગે-સસરેકુ જમખાના-સંગત૦ ૧

જીસકા લેવે ગિસ ધમકાવે-ખાત ખેલે તીની;

સાધુ સંતકુ કછુ ન માને-રખે કાનપર પદ્મરી-સંગત૦ ૨

કહરી કઊરી માયા જોરી-લાખ કરોરા મોટા;

ચીઠી આઈ જદ રામજીકી-ખોલ ગયા લંગોટા-સંગત૦ ૩

કહત કપીરા સુનભાઈ સાધુ-દુનીઆ ભાધ દીવાની;

માહાદેવકું છોડ દીયા-એર પુજવા જાય જવાની-સંગત૦ ૪

પદ ૭.

ખેલ સખ પેસેકા,

સખ કુછ ખાતાં હે પેસા-ટેક.

પેસા જોરે. પેસા લરકા-પેસા ખાખા બહેના;

પેસા હાતી ઘોડે પલાના-પેસા લગે નીશાનાં-ખેલ૦ ૧

પેસા દેવ, પેસા ધરમ-પેસા સખ કુછ ભાઈ;

પેસા રાજ રાજ કરાવે-પેસા કરે લદાઈ-ખેલ૦ ૨.

પેસા હાતીપે અખુજ ચડાવે-પેસા ઘોડે ઉરાવે;

એક દીન પેસા બદલ ગયા તો-પાછાં મે લંગર પરાવે-ખેલ૦ ૩

પેસા ગુરૂ, પેસા ચેલા-પેસા ભકતી કરાવે;

કહત કબીરા સુન ભઈ સાધુ-પેસા જીવ છોરાવે-ખેલ૦ ૪

પદ ૮.

સખ પેસેકે ભાઈ,

દીલકા સાથી નહી કોઈ-ટેક.

ખાને પીનેકું પેસા હોય તો-જોરે અંદગી કરે;

એક દીન ખાના નહી મીલે તો-ફીરકે જવાખ કરે-સખ૦ ૨

જખ લગ અપને પલોમે પધસા-તખ લોક સલામ કરે;

અપના પધસા નીકલ ગયા તો-કોઈ નહી મીઠા ખેલે-સખ૦ ૨

ભાઈખંધ એર બહીન સાલે-સખ પેસેકા ભાઈ;

દીલકા સાથી કોઈ નહીં રે-કહત કબીર સુનાઈ-સખ૦ ૩

પદ ૯.

કાલકા અજખ તડકા ખે,

તું કીઆ જાને લડકા ખે-ટેક.

નવબી મર ગયે દસબી મર ગયે-મર ગયે સહસ્ત્ર અઠ્યાસી;

તેતીસ કોટી દેવતા મર ગયે-પડે કાલકી ફાંસી-કાલ૦-૧

પીર મરે પેગંબર મર ગયે-મર ગયે જંદા જોગી;
જખી તખી સનયાસી મરગયે-મરગયે બહદન રોગી-કાલ૦ ૨
ત્રીન લોકપર છતર ખીરાજે-હુઠા કુંજખીહારી;
કહત કપીરા સોખી મરગયે-રહ્યત કબીન ખીચારી-કાલ૦ ૩

પદ ૧૦.

હમારો તીરથ કોન કરે,
ભટકત કોન ફીરે-ટેક.

મનમે ગંગા, મનમે કાશી-મનમે સનાન કરે-હમા૦ ૧
મનમે આસન, મનમે ખડાસન-મનમે ધુની જલે-હમા૦ ૨
મનમે મુદરા, મનમે માલા-મનમે ધીઆન ધરે-હમા૦ ૩
કહત કપીરા સુનબહ સાધુ-ભટકત કોન ફીરે-હમા૦ ૪.

પદ ૧૧.

કચ્છેસા જોગ કમાયા ખે,
એ કીયા ઢોંગ મચાયા ખે-ટેક.

જઠા બઢાઈ ભબુત ચઢાઈ-જગમે કહેતા સીધ્યા;
સીધનકીતો ખાતન જાને-એ તો ખાતપનોકા ગધા-કહસા૦ ૧
ભગવે કપડે સીર મુંડાવે-કહેતા મેં સનીઆસી;
સનીઆસીકી ગત હયે નીયારી-એ તો પેટકે ઊપદેશી-કહસા૦ ૨
ગલેમે કફની સીરમે ટોપી-કહેતા ફકીર મહિલા;
ફકીર હચ્છેતો સખસે નીયારા-એ તો ફજીતખારા-કહસા૦ ૩
કાન ફાડકર મુદરા ડાલી-નાથ કહલાવે ભારી;
નાથનકી તો ગત હચ્છે નીયારી-એતો દેખે પરનારી-કહસા૦ ૪
હાથમે સોઠા ધરધર ફીરના-કહેતા મેં નાનકસાઈ;
પહસા ખાતરસીર ઊડાવે-માસે બંકે ખુરાઈ-કહસા૦ ૫

કહત કબીરા સુન બાહ સાધુ-સખ સંતનકા ચેરા;
રામ નામ બીન મુકત ન પાવે-એહી પંથ હમારા-કહસિાં ૯

૫૬ ૧૨.

ગાફીલ મત રહેના ખેટા,
સારપર જમ મારે સોટા-ટેક

લખ ચોરીયાસી ખીરકી મીયાને-અવચીત નરતનુ પાયા;
દો દીન ગયે સઠર પઠરમે-ફીર ચોરીઆસી આયા-ગાફ૦ ૧
આર પહરકા લેના દેના-આર નીંદમે કાટા;
અસઠ પરહર છઠીં ધુસડ ગએ-આયા મુદલમે તોટા-ગાફ૦ ૨
કવરી કવરી માયા જોડી-લોક કહત હે મોટા;
જનન ગઘ જગ દેખત ખેટા-સાથ નહીં લંગોટા-ગાફ૦ ૩
કહત કબીરા સુન બાહ સાધુ-આર આર નહીં આપે;
દસિ દુનીઆકા સોદા કર લે-જનમ મરણ સખ જાવે-ગાફ૦ ૪

૫૬ ૧૩.

ગુરને ખાત સુનાયા ખે,
મુજકુ ફકીર બનાયા ખે-ટેક.

નીરાકાર સીરતાજ બનાયા-નીરગુણ ગિજલી સેલી;
ચીદાકાશકી કફની ડાલી-હાતમે ચીનમય બોલી-ગુરને ૦ ૧
આતમ માનકા લીયા કટોરા-ધર ધર ટકા માગે;
કામ કરોધકી ધુની જલાઈ-અનુહદ લંગર ખાજે-ગુરને ૦ ૨
અઘીટ હાતકા માનવ પીજરા-સોહાં પોપટ ખેલે;
નીરંજન રઘુનાથ હુકુમસે-અંદરકા પઠ ખેલે-ગુરને ૦ ૩.

પદ ૧૪.

રામ નામ તું બજ લે પીઆરે,
કાયકુ મગરૂરી કરતા હચ્ચે;
કચ્ચી મટીકા બંગલા તેરા,
પાવ પલકમે ઢલતા હચ્ચે-ટેક.

અમ્મન હોકર પુરાન બાંચે-સનાન તરપન કરતા હચ્ચે;
સખ કાલ સુચીલ રહતહય-યું કીયા સાહેબ મીલતા હચ્ચે-રામ૦૧
જોગી હોકર જાઠા બઢાવે-હાલ મસતમે રહતા હચ્ચે;
દોનો હાથ સીરપર ધરકે-યું કીયા સાહેબ મીલતા હચ્ચે-રામ૦૨
માનભાવ હોકર કાલે કપડે-દાઢી મુઢી મુડતા હચ્ચે;
બિલટી લકડી હાથમે પકરી-યું કયા સાહેબ મીલતા હચ્ચે-રામ૦૩
મુલાં હોકર બાંગ પુકારે-વો કયા સાહેબ બહેરા હચ્ચે ?
મુંગધિંકે પાવમે ધુંધર વાન્થે-ચ્ચોબી ચલા સુનતા હચ્ચે-રામ૦૪
જંગમ હોકર લીંગ બાંધે-ધરધર ફેરી ફીરતા હચ્ચે;
સંખ બજા કર બીજા માગે-યું કયા સાહેબ મીલતા હચ્ચે-રામ૦૫
કહત કપ્પીરા સુનબાઈ સાધુ-મનકી માલા જપતા હચ્ચે;
જો ભાવ બગતસે ધયાન ધરતહે-બિનકું સાહેબ મીલતા
હચ્ચે-રામ૦ ૬

પદ ૧૫.

હસ તન ધનકી કોન બરાઈ,
દેખત નયનમે મટી મીલાઈ-ટેક.

હાડ જલે જહસી લકડેકી મોલી-બાલ જલે જહસી ધાસકી
પોલી-હસ તન ધનકી૦ ૧
અપને ખાતર મેહેલ બનાયા-આપહી બકર જંગલ સોયા-
હસ તન ધનકી૦ ૨

કહત કખીરા સુન મેરે ગુનીઆ-આપ મુવે પીછે કુખ ગઈ
દુનયા-ઈસ તન ધનકી • ૩

૫૬ ૧૬.

બાબા હરદેમે હરકું દેખા-ટેક.

હાકર દુવારી ખમન બહા-મકકે એદર સીદારે;
એક ગુરુ કે દોહાઈ ચેલે-એક નીમાળ એક પુંજરે-બાબા૦૧
આપી ભટ્ટી આપી મતકે-આપી ચુવાવનવાલા રે;
આપી પીવે એર આપી પીલાવે-સાંઘ મતવાલા રે-બાબા૦૨
આપી માલ આપી ખજેના-આપી લુટાવનવાલા રે;
અપને ઘરકું આપ લુટાવે-આપ નહી ઘર ધાલારે-બાબા૦૩
આપી કાજી, આપી મુલલાં-આપી નીયાવ ચુકાવે રે;
કહત કખીરા સુન બાઈ સાધુ-સખકા એકી અદ્વા રે-બાબા૦૪

૫૬ ૧૭.

નજર ન આપે આતમ જ્યાતી-ટેક.

તેલ ન ખતી બુજ નહી જતી-નહી જગત નહી સોતી-
નજર૦ ૧

ઝીલમીલ ઝીલમીલ નીસીદીની જમકે, જેસા નીરમલ મોતી-
નજર૦ ૨

કહત કખીરા સુનબાઈ સાધુ, ઘર ઘર ખાંચત પોથી-નજર૦૩

૫૬ ૧૮.

મન રે આગમ તીરથકું ચલના-ટેક.

ગાજ ન બીજ ન પવન ના, પાણી બીન બાદલકા જરના-
મનર૦ ૧

જાણાં નાહી તાલ અખંડહી ધારા, ગિસ સરૌવરમે જીલના-
મનરૌં ૨

કહત કપીરા સુન ભાઈ સાધુ, કાહેકુ ભરમ ભરે મરના-
મનરૌં ૩

પદ ૧૯.

આપહી ધનકધારી પ્રભુજી,

આપહી ખેલ ખીલારી હે-ટેક

તંબુ તો આસમાન બનાયો-જમીન ગલીઆ ભારી હે;
આંદ સુરજ દો મશાલબનાયે-તેરી ખુદરત નીયારી હે-આં ૧
રામ નામકી આપટ માંડી, તુમ પાસા જગ સારી હે;
પાસા ડાલે જીવ જીતાવે-સારી કવન ખીચારી હે-આં ૨
છકે પંજેસે નરદ બચાવે-બાજી કાણુ કરારી હે;
જાકી નરદ પદી ઘર આવે-સોઈ સુગર ખીલારી હે-આં ૩
રંગા તારે બંકા તારે-ગણીકા કવણુ ખીચારી હે;
ઘરવ પ્રહલાદ નેકીસે જા બેઠે-આપહી ધનકધારી હે-આં ૪
જાકે સીરપર સાહેબકા પંજ-વાકો જગત બીકારી હે;
કહત કપીરા સુનભાઈ સાધુ-સાચી જીત હમારી હે-આપાં ૫

પદ ૨૦.

રામ ભજનકું દીયા,

કમલ સુખ રામ ભજનકું દીયા-ટેક.

લખ ચોરયાસી ફેરી ફીરકર-સુંદર તનુ પાયા-રામં ૧

ખાયા પીયા સુખસે સોયા-નાહક જમાના ખોયા-રામં ૨

જા મુખ નીસીદીની રામ નામ નહીં-વહા તુમ કહ્યું

નહી કીયા-રામ૦ ૩

કહત કપ્પીરા સુનભાઈ સાધુ-આયા એસા ગીયા-રામ૦ ૪

૫૬ ૨૧.

મેરે નજરમે મોતી આયો,

મેં બલા ભરોંસે પાયો. મેરે૦-ટેક.

ચાર ખુંટકે દેવલ બનાયે-ગિસ પર કર સધરાયે-મેરે૦ ૧

દેશ દેશકે દરશન આયે-સંતનકે મન બાયે-મેરે૦ ૨

સેજ સુનો પર સાહેબ મેરા-ત્રીન લોક ઘણ ઘાયે-મેરે૦ ૩

કહત કપ્પીરા સુનભાઈ સાધુ-હુકમી નામ ચલાયે-મેરે૦ ૪

૫૬ ૨૨.

ધુંધટકા પટ ખોલ,

તુલે રામ મીલિગા-ટેક.

ઘટ ઘટ ખીચ રામ રમઘયા-જુટા પચરંગ ખોલ-ધું૦ ૧

શુનીચ મેહલમે દીપ જોત હે, ખાંતે અનુહદ ઢોલ-ધું૦ ૨

કહત કપ્પીરા સુનભાઈ સાધુ, રામનામ ભર તોલ-ધું૦ ૩

૫૬ ૨૩.

અખ તુમ-કખ સમરોંગે રામ-ટેક

ગરબ ફુલીમેં જપ તપ કીમે-નીકલ હુવા ખેઈમાન-અખ૦ ૧

ખાલપનોમેં ખેલ ગમાંયા-તરનપનોમે કામ-અખ૦ ૨

હાત પાંચ જખ કાંપન લાગે-નીકલ ગયો અવસાન-અખ૦ ૩

જુઠી કાયા જુઠી માયા-આપર મોત નીદાન-અખ૦ ૪

કહત કપ્પીરા સુનભાઈ સાધુ-એહી ઘોડા એ મેદાન,

જીવડા દો દીનકા મેજબાન-અખ૦ ૫

પદ ૨૪.

કયા બુલા જગ સારા,

ન માન જુઠ પસારા-હરહર કયા• ટેક.

કાલ બુજંગ શરીર ચખાવે-મેંડ ચખાવે માખી,
પલપલ ઊમર તોટા હોવે-વીષય ન હોવે નીઆરા-હરહર૦ ૧
દીપ દેખકે પતંગ ફસા-ધન કામીનીકુ જો મે,
મઘી જોસી ગલપર લોટે-પરાણુ ગયે સો પીઆરા-હરહર૦ ૨
ગયાન નહી ઊસ તનકું મરતે-તરતેકુ ઓ કુખાવે,
નોકા છોડ નદીમે ધુસા-પેટ બાંધકે પથારા-હરહર૦ ૩
અમરત છાંડ બોખકું લેવે-સોહિ આતમ હતીઆરા;
પરેમ છાંડકે પથરા લેવે-હાંસે દાસ કબીરા-હરહર૦ ૪

પદ ૨૫.

મુખરા કયા દેખે દરપનમેં,

દયા ધરમ નહી મનમે-મુખ૦ ટેક.

જોસી ફલ રહે ફલબાડી-બાસ રહે નીજ ફલમે;
એક દીન એસી હો જાવેગી-ખાખ ઊડેગી તનમેં-મુખ૦ ૧
ચુવા ચંદન અખીર અરગજન-શોભે ગોરે તનમેં;
ધન જોખન દોંગરકા પાની-ઢલ જાવેગા ખીનમેં-મુખ૦ ૨
કવરી કવરી માયા જોરી-સુરત રહે નીજ ધનમેં;
દસ દરવાજો બંદ રહા તો-રેહ ગહ મનકી મનમેં-મુખ૦ ૩
પગીઆ બાંધે પગ અસવારે-લેત જુલા જુલ તનમેં;
કહત કબીરા સુનબાઈસાધુ-એ કયા લગ રહે મનમેં-મુખ૦ ૪

૫૬ ૨૬.

કાયા નહીં તેરી, નહીં તેરી;

મત કર મેરી મેરી-કાયા૦ ટેક.

આ તો દો દીનકી જીંદગાની-જેસો પથર ઊપર પાની;

એ તો હોવેગી બુરખાની-કાયા૦ ૧

જેસો રંગ પતંગ બીલાવે-એતો પલક પીછેં ઊર જાવે;

અંતે કોઈ કામ નહી આપે-કાયા૦ ૨

સુન ખાત કહું પરમાની-વાકી કયા કરતા ગુમાની;

તુમ તો બરે હે બેઠમાની-કાયા૦ ૩

અમ મત ગાફલ રહેના બંદા-જુદા લગા જગતકા ધંધા;

પરા મોહ કાલકા ફંદા-કાયા૦ ૪

કહત કબીર સુને નર ગયાની-એ શીખ હીરદેમે માની;

તેરેકું ખાત કહી સમજની-કાયા૦ ૫

૫૬ ૨૭.

આખર મરનાહે મરનાહે,

તુંમ કાહેકું ગુમાન કરતાહે-ટેક.

કોઈ મોઠા રાવ ઝોર રાના-જીને જોધપુર બંધાના;

સો નર સુતા હે મસાના-આખર૦૧

જો નર કુર કપુરે જમતા-જો નર સુખ પાલો સન મરતા;

સો મેં નજરે દેખા જલતા-આખર૦૨

અરે બંદા મરના તુમ જાની, દેખ ગુરૂકી નીશાની;

અરે તેરી ખરી જાત બેઠમાની-આખર૦૩.

કહત કબીરા સુનારે બાઈ, તેરે માત તાત લોગાઈ;

એ સખ જુદી જાલ લગાઈ-આખર ૪.

પદ ૨૮.

ગુરુ ખીન મારગ નહીં રે કબીરા,
ગુરુ ખીન મારગ નહીં—ગુરુ ૦ ટેક.

એક દોન તીન કહેકે કહેકે—પકરત વેદ પુરાના જો;
વેદ પંથકા ભેદ ન જાના—પાનીમા કુબકુબ મુવારે અંમના—ગુ ૦ ૧
કાનમે કુંડલ રૂદરાક્ષ ગણમે—જંગમ કાએકુ હોના જો;
લીંગ પંથકા ભેદ ન જાના—લીંગ પુજપુજ મુવારે જંગમાં—ગુ ૦ ૨
અવલ કાજી મસીદ મુલાં—નહીંતો નીમાજ પઠના જો;
આર પંથકા ભેદ ન જાના—ધીઆન ધરધર મુવારે મુલાં—
ગુરુ ખીન ૦ ૩

કહત કબીરા સોય કરે તુમ—અપને અપને ધરમ ગુરુમે;
પીછાન કંઠારે બા બા * * * *—ગુરુ ૦ ૪

પદ ૨૯.

મેલીસી ગોદણીયાં બાબુ,
ઘોવ કબુની ડારી રે—ટેક.

તણુ કરે તખ્ત મન કરે પાણી રે,
અંતકો સાબુ લગાય; ઘોવે ગુરુ ગયાની રે,
મેલીસી ગોદણીયાં બાબુ—૧
મેલીસી ગોદણીયાં બાબુ, શીતલસા પાણી રે,
આવેગો શુરીજન—ગુદણી પુરાનીરે,
મેલીસી ગોદણીયાં બાબુ—૨
જમનાકો નીરતીર વહકે, નીરમલ પાણીરે,
આવેગો મેરો રસીઆ ઘોવેગો ગોંઠ મુરાનીરે,
મેલીસી ગોદણીયાં બાબુ—૩

દોરીસી ગગરીયાં બાબુ, ઠંડાસા પાણીરે,

ગોદણીયાં ઘોપેરે સુધ ગુર ગયાનીરે,

મેલીસી ગોદણીયાં બાબુ-૪

કહત કબીરા સુનો મેરે પ્રાણી,

સતકી મોગર મારો બાબુ; રસી હે પુરાનીરે,

મેલીસી ગોદણીયાં બાબુ-૫

૫૬ ૩૦.

આવેગા સો જાવેગા, જીવેગા સો મરેગા;

સાંછેકે ચરન પર રંગ ભર રમેગા-ટેક.

હીયાંકો સીતાફલ હીયાંકોરે લીંબુ,

હીયાંકો મુસલમીન હીયાંકોરે હીંદુ-આવેગા૦ ૧

હીયાંકો કટોરો હીયાંકી જારી;

હીયાંકો પુરૂષ હીયાંકોરે નારી-આવેગા૦ ૨

કેહત કબીરા કીયા જયો શોહાર;

એ બસતી નગરીયાં ધુસ ગયો ચાર-આવેગા૦ ૩

૫૬ ૩૧.

આજકા લાએઆ લીજએ કાલ કીનને દેખી,

એક પલ રેહને ન પાવસી, જાપ ઉતરેગી ચીઠી-ટેક.

સોંગી પીઠ બજારકી-સખ કોઈ સોદેકુ આપા,

મેઠને બોલાયા લાભકુ-હીયાં તો મુદલ ગુમાયા-આજકા૦ ૧

સચ્ચા સોદા જીને કીયા-સો નર લાભ લે છુટા,

ખાટા સોદા જીને કીયા-સો નર ખાડમે ગુટા-આજકા૦ ૨

કેહતે કબીર મેને બનઝ કીયા-તામે મે બુધ પાઈ;

રાડમે મીલા સતગુર-ઉતને દરગાહ બતાઈ-આજકા૦ ૩

૫૬ ૩૨.

માઈ મુળે જના પીયાજીકે દેસ-ટેક.

સોવતસોવતહુ ઉઠ ન સકતી-ચુરીયોને ચુન ખાયા ખેત-માઈ૦ ૧
સાસ જુરી મોરી નનદહરીલી-કેસે કર બનેગો હેત-માઈ૦ ૨
કેહત કબીરા સુન ભઈ સાધુ-વોહી હમારા દેસ-માઈ૦ ૩

૫૬ ૩૩.

દરવંદ દુરવેસેહે ઝો બેદરદ કસાઈ;

ગણિપર છુરીયાં ધરતે તુળે મેહર ન આઈ-ટેક.

કયા બકરી ઝોર કયા ગણિવાં-ઝોર કયા અપનારે જાયા;
સખોકિ રે લહુ એક હે-તુળે કીને ફરમાયા-દરવંદ૦ ૧
મુખેકુ હર ભાજન દેત હે-પીઆસેકુ પાની;
ઉતકી દરગાહ હક હે-હમ નેક કર જાની-દરવંદ૦ ૨
કયા જમીન ઝોર કયા આસમાન-કયા દો જુગ માયા;
કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ-ગિસે એકીન ઠરાયા-દરવંદ૦ ૩

૫૬ ૩૪.

રામ ભરોસો રાખીએ, અપને મનમાઈ;

સુખ સુખે આનંદમે, કમ્યુ ખીગડે નાઈ-ટેક.

મન તો દન ગાંઠો હતા-જા દન ગરબ બસેરા,
માયા તાકુ યા મીલી-મુરખ ચેત સવેરા-રામ૦ ૧
અગમ તાલ પાખર કુવા-વામે ભર રેહેતે પાની,
ખાલી કબુઅન નીકસી-જાકી અકલ કાહાંની-રામ૦ ૨
જલમલ જીવ જોતે-તેતે પસુ પંખી પતંગવા,
વાકુ હર ભાજન દેત-હે સખોકિ સંગા-રામ૦ ૩

કબીરા ખેઠા નાવ પર-મનતો સામી પાર;
ખેલનહારા રામ હે-દુખે જીને સર બાર-રામ૦ ૪

૫૬ ૩૫.

એરી માઈ મોરી ગગરીયાં બારી-ટેક.
પતગટ્ટો નહીરે ભરોસો-છાંડ ચલી પનીયારી-એરી માઈ૦ ૧
એક ભર ગઈ દુજી ભરનેકું આઈ-અપ્પ મોરી ભરનેકી પારી-
એરી માઈ૦ ૨
કહત કબીર સુત બાઈ સાધુ-ગોખંદકી ગત નીયારી-એરી૦ ૩

૫૬ ૩૬.

સાધુ દીન ભરનેકું આયે-ટેક.
આવનકું કોન રાજી થે-અપની ખુસીસે પઠાયે-સાધુ૦ ૧
ખેટા ખેટી જોઈ લડકે-સોભી લોક પરાયે-સાધુ૦ ૨
મેં જનનુકુચ સુખ ઊપજોગો-વહાં પુંજી મુદલ ગુમાયે-સા૦૩
કહત કબીરા સુતભઈ સાધુ-સાહેબ ખીન ન સુખ પાયે-સા૦૪

૫૬ ૩૭.

લેખો કયું મીટે જાકે આંક પરયો-ટેક.
કુટક કઈં તો કયુ ના મીટે-દુખ સુખ વાકે કરમ લેખયો૦ ૧
મેં અપ્પલ કયુ ના ચેટયો-ખીન મંગે માતીસે સમુદર
ભરયો૦ ૨
કોન જાને એ ખોટો આર ખરે-ગાંઠે બાંધો પરખ ન ખુજયો૦૩
કેહત કબીરા સુતો બાઈ સાધુ-એ લાલચસે સખ કામ
ખીગરયો૦ ૪

પદ ૩૮.

સાધો એ મુરદેકો ગામ,
એ જીગમે કોઈ રહેઆ ન રહેસી,
કાઢિકો લીજીએ નામ સાધુ-ટેક.

ચંદબી મર રહે સુરબી મર રહે-મર રહે ધરતી આકાસ,
ચઉદ્ધ લોક જાએ જલ તીરન-અમે વાકીજીડી આસ-સાં ૧
એક જોત સરૂપ ઠર રહી હે-જીને સખ સુરશદી ઉપાઈ,
ફહત કપીરા સુન ભાઈ સાધુ-તાકુ કાલ ન આઈ-સાધોં ૨

પદ ૩૯.

રામરાએ મનકી આસ પાજી,
કાયા નગરી ફેરઈ અસાજી,
ગિજર ખેરા ફેર અસાજી-ટેક.

બટમે રાજા રાજા કરત હે-નીસદન ફરતી દુહાઈ;
કામ કરૌધ દોનો ગરદન મારે-એસી અદલ ચલાઈ. રામ ૧
બટમે રાજા રાજા કરત હે- સોલિઆહી, દસદરવાજો, વાવનકંચુરે
તીનસો સાઠ ગમે ચીરે-જો લાગેસો કોટખના ચોકીરે-રામ ૨
પાંચો પરધાન કરં અસ અપને-તો પરજા દુખી ના હોય;
ચેત પુરૂષ જાકી કરે કોટવાલી-નગર ન હુટે કોય-રામ ૩
ગયાન ભંડાર ભરેઓ ભરપુરી-ન કુચ અરચેઓ ન આયો;
દાસ કપીરા ચડે ગઢ ગિપેર-જીતી નગાર અજાઓ-રામ ૪

પદ ૪૦.

દુખમે કોઈએ ન આવે કામ,
બીપત પડે કોઈ ના આવે કામ. ટેક.

બાહતઈ સગો હમે કર દેખયો-એક સગો દુજો દામ-દુખ ૧

માતપીતા સુત ભાઈરે બંધવા-પલ ખીચ ફેરાવેકમાન-દુખ ૦ ૨
રામ રેહમાન કીરપા કર કબીર પર-અંતકાલ હરનામ-દુખ ૦ ૩

૫૬ ૪૧.

રામ સમરલે હાં પંજરકે સોવા-ટેક.

જો દત આજ સો કલ નહી અધે-ધધે કરત સખ જુગ
મુવા-રામ ૦ ૧

ભાર ભયે દરસનકુ આયે પંચી-હાર ચલે જોસે જુવા-રામ ૦ ૨
કહત કબીર સુનો ભાઈ સાધુ-નામ લેતે મુખમે અમરતહવા-
રામ ૦ ૩

૫૬ ૪૨.

આસ એક અલેકસે લાગા,
તાથે માયા મમતા ઉઠ ભાગા;
સાચારે બાપ હમારા નીરનજન.
મીલા તો ભાયગ જગા-ટેક.

દુરમંત દાદી હમપર દાદા પરદા ખીચ બનાયા,
ચુરે ગયાનકા ગોલા છુટા-ઊડ ગયા દુરમત કાગા-આસ ૦ ૧
આનંદ સાગી બહુ રંગ બાજા-ગૂગન મંડલ ખીચ ગાજા,
રંગત મોહલમે નટવા નાચે-જુધું બાલ નરમાની નાગા
-આસ ૦ ૨

પાંચોઈ તતકી ભટ્ટીયા ચુઆગિ-રામ રસોયા પાકા,
ફહેતો કબીર સુન મેરે સાધુ-જી સોનમે મીલા સોહા-
ગા-આસ ૦ ૩

૫૬ ૪૩.

કેથે ગયો પંચી ખોલતો-ટેક.

મુખ પાન આવતો, પીક ઊરાવતો-વાંકી મુછ મરેડતો-કેથે
ગયો ૦ ૧

ચુવા ચંદન ઝોર અરગજા કુલાંમે-પંચી દહી તોલતો-
કેથે ગયો ૦ ૨

છનેહી પેહનતો, જાહેહી પેહનતો-હસી ખુસી ધુંધટ ખો-
લતો-કેથે ગયો ૦ ૩

ખાગોમે જતો, આંખ કૂલ ખાતો-અવસર કે કામ ખીચ ડો-
લતો-કેથે ગયો ૦ ૪

કહેત કબીર સુનો ભાઈ સાધુ-કમર કઠાર નહી ખોલતો-
કેથે ગયો ૦ ૫

૫૬ ૪૪.

નીરધનકે ધન રામ, હમારે નીરધનકે-ટેક.

ઝોર ન લેવે ઘટહુ ન જાવે-ધાર પરે આવે કામ, હમારે-
નીરધન ૦ ૧

સોવત ખેડત જગત ઊડત-જપું હર હર નામ, હમારે-
નીરધન ૦ ૨

દન દન હોતે સવાય સવાય-ખુટત નહી એક દામ, હમારે-
નીરધન ૦ ૩

હકીર ચલે નગર દવારે-પાસ નહી બદામ, હમારે-નીર ૦ ૪

કહત કબીર સુનો ભાઈ સાધુ-પારસકો નહી કામ, હમારે-
નીરધન ૦ ૫

૫૬ ૪૫

અવસર ખેરહ ખેર ન આવે-ટેક.

છજી જાને તીધું કર લે બલાઈ-સમરનકો ફલ પાવે-
અવસર ૦ ૧

તનઈ છુટ ધન કાહે કામ લગત હે-કાયકુ કપતી ફેલવાવે-

અવસર૦ ૨

જીઠઈ કામ ધામ જીઠઈ દામ નામ-જીઠઈ જનમ ગુમાવે-

અવસર૦ ૩

જો જાને કચ્છ કર લે ભલાઈ-જનમ જનમ સુખ પાવે-અ૦ ૪

ફેલત કખીર સુનો ભાઈ સાધુ-એ કનચનસો ફલ પાવે-અ૦ ૫

૫૬ ૪૬.

દેખો દુરમતયા સંસારકી-ટેક.

અરે જોસો હીરો હાતમે છાંડ દીનો-ખાંધી મુઠી ખેગારકી-

દેખો૦ ૧

કોઈ ખેતી કોઈ ખનજ લાગે-કોઈકુ હાંસ હે હથીયારકી-દે૦ ૨

ગિગ ધુપમે દીસ ગુમાવે-સુધ ખીસારી હે કીરતારકી-દેખો૦ ૩

જનન જુજકર પંથ ચલત હે-સુન સુન ખાત ગમારકી-દે૦ ૪

અપને હાથ ગલે ખીચ ડાલે-એ કાંસી હે માયા જાલકી-દે૦ ૫

સો સો ખેર વુજકુ ફેલતા હર્જી-મુજો સોગંદ હે સરજનહારકી-

દેખો૦ ૬

ફેલતો કખીરા તોરી કાયા ખીનસ જાયગી-પલમે જોસી માયા

ધારકી-દેખો૦ ૭

૫૬ ૪૭.

કેતે ખન રહેઓ બિદાસી-ઓ ભમરા-ટેક.

મુખ તરો પીણા, બદન તરો કાણા-સખઈ ફુલનંદો ખાસી-

ઓ ભમરા૦ ૧

પાતોઈ પાંત ફીર વલયો હે-જીસ ડાલ વું નહી, વે નરાસી-

ઓ ભમરા૦ ૨

સખઈ ફુલોમે ભમર બેઠે-ચંપા રહેઝો નીરાસી-ઝો ભમ૦ ૩
કહત કબીરા સુનો ભાઈ સાધુ-લે કરવત જીર્જી કાસી-ઝો ભમ૦ ૪

પદ ૪૮.

ફુલવા બીન મોરે શાહકી બારી-ટેક.

આવેગો માલી, સીચેગો કેઆરી-ચુન ગયો કલીયાં, સમરોગે
ડાલી-ફુલ૦ ૧

સુનેરા કલસા, રૂપેરી ઝારી-આવેગો માલી રસવે ગુલેરે ખેયા-
લી-ફુલ૦ ૨

એકધ કુવરે વાં પાંચ પનીયારી-પાંચોઈ સીચત મોરે શાહ-
કી બારી-ફુલ૦ ૩

શાહ મેરા મોગરા, મેં ફુલબારી-હસત ખેલત કબીરા, ચુન
ગયો માલી-ફુલ૦ ૪

પદ ૪૯.

સંત ગુરૂ સંત બરે સોદાગર,

વાકિ ચરનમે જીર્જીગા;

તાકિ ચરને આર્જીગા-ટેક.

મનકી મોહિર ધરં સર ઊપર-ગયનકા ઘોરા દોડાર્જીગા;

પરેમકી પાપર અંતહ્યાબુક-લેકી લગામ લગાર્જીગા-તાકિ૦ ૧

ભવે ખખે ચાર તીર તરકસ-સુરત કમાન ચઢાર્જીગા;

કામ કરોધ દોનો બરે મેવાસી-વાકુ પકર મંગાર્જીગા-તાકિ૦ ૨

એ ગયાન કટોરા બાંધકર-સતકો બાન ચલાર્જીગા;

એ પંચમદમે જો રમ રહે-વાકુ એકી ઠોર લગાર્જીગા-તાકિ૦ ૩

કામ કરોધ સેહેજર ન પાયે-અનભેદ તખલ બજાર્જીગા;

કેહતે કબીર એ સરપે સાહેબ-વાકુ શીસ નમાર્જીગા-તાકિ૦ ૪

૫૬ ૫૦.

હરી નામકે ખેપારી; હમ હરી નામકે ખેપારી;
અમુક હીરા હાથ લાગા,
સાચી બનજ હમારી-ટેક.

નન કઈં બેલ સુરતકુ પેંડા-અયાનકી ગુન ભરદારી;
કીનીબિને લાઢા તાંબા કંચન-કીનીબિને લાઢી સોપારી-હમ૦ ૧
સાહેબનામ હીરદે બસત-મનકી માયા સખ ટાલી;
આપે નીરંજન હોકર બેઠે-માએ ભરોસાં ભારી-હમ હરી૦ ૨
ના સર જઘા ના કાન મુદરા-ના ગલે કંઠા કારી;
તુંઈ પરતીપાલ દોનો જુગત રે-કેતીએક બાત તેહારી-હમ૦ ૩
બિનને લાઢા માલ ધન-બિનને લાઢા સુંદર નારી;
દાસ કબીરને રામનામ લાઢા-હે બીની એપ હમારી-હમ૦ ૪

૫૬ ૫૧.

હારે બુઢા તેરી મેરી કરતે જનમ ગયો;
જનમ ગયો તાથે હર ન કહેઓ-ટેક.

બાર બરસ બાલપણુ બેલેઓ-બીસ બરસ કચુ તપ ન કીયો;
તીસ બરસ હર નામ ન સમરેઓ-ફીર પસતાતબી રદ બયો-
જનમ૦ ૧

હાત પાજી શીશ કામ ન લાગે-નેનોઠિ અંતર બાદ કીયો;
આયે ફીર ચોર તોરી મારી લે ગયો-માયા મુગટ રાખ બયો-
જનમ૦ ૨

મુકે સરોવર પાલ બંધાની-નેનોઠિ નીર બીચ સરાવન બયો;
કહત કબીર સુન બઈ સાંઘ-ધન બેબન કોઈ લે ન ગયો-
જનમ૦ ૩

૫૬ ૫૨.

મન રૈ તું રામ બીન દુખ પાવેગો, પસતાવેગો—ટેક.
 એ રાજકે ઘર કરલા હોસી—મણુ દસ ભાર લઢાવેગો;
 ઉપર સરવાન ચડ કર બેઠે—લાઠી માર ચલાવેગો—મન રૈ ૧
 એ ધાંચીકે ઘર બલદા હોસી—આંખોઈ આમ બંધાવેગો;
 જીણી જીણી આર લગાયેકે—હરણીસી ચાલ ચલાવેગો—મ ૨
 એ બાજકે ઘર બદરા હોસી—નાચ છતીસ નચાવેગો;
 જાચે નીચે હાત કીચે સર દોલે—ઘરઘર બીખ મંગાવેગો—મ ૩
 એક શાહકે ઘર ગર્જિવાં હોસી—કેતીએક આસ ધરાવેગો;
 કેહતો કબીર સુન ભાઈ સાધુ—જમરા જીવલે જાવેગો—મન ૪

૫૬ ૫૩.

મલુક સંઘેસા લાયા વે,
 તાથે મેરા તાલબ ચારસીધાર આવે—ટેક.
 એ કાલા પેહેરના જંગલ ચરના—કીને તેરા સીંગ સરાયા વે;
 જીનકાવે તેને જેત ઉજાડા—તલબ ઉનોડા આયા વે—મલુક ૧
 સામીપાર મેરા પીતમ ઠારા—મેં કીર્ણ આઉ બીચ પાની વે;
 સુરત સનેકી નાવ બનાઈ—તન કરં કુરખાની વે—મલુક ૨
 આવ મેરે દોલના આઘે નીક મોલના—કીની બરનીને બીર
 માયાવે;
 કીનીવે ભિજી કાગજ ફેરી ગુદીયાં—કીને મન ચંત લાયા વે—
 મલુક ૩
 હંસ જીડે બગ જીરને લાગે—કાયકો અંત ન પાયા વે;
 દેખો સખીરી એક અજબ જનાવર—ઉડ ગયા ખુરહન આયા—
 વે—મલુક ૪

સરાવન માસ મેડા આસાડ આયો-મેરા પીતમ અજીઅની
આયા વે;
કેહત કબીર તન બયીરી દીવાની-પીયા બીછાએ દુખ પાયા
વે-મલુક૦ ૫

૫૬ ૫૪.

ગુદી, એ કયા ગુમાન વે,
યા તંન મીટીમે મીલજના-ટેક.

મીટી ખીન ખીન મેહલ બનાયા-પરાન કહે ઘર મેરા;
તેરા મેરા સખ છોડ ચલેગા-કોન કરેગા કેરા-યા તન૦ ૧
બાવા શાંદતો ગુદીયાં ઊડાવે-ખીચ ખીચ લંખી દોર;
દોરીયાં તુટ ગઈ ગુદીયાં નીકસ પડી-પડે નગરમે શોહોર-
યા તન૦ ૨

મીટી પુછે કુમારકુ રે-તુ કેઆ ગુદેગી મોએ;
એક દન એસા આવસી રે-તુંલે ગુદે હર કોએ-યા તન૦ ૩
દેલકા મરમ કોઈઅ ન મીલા-જો મીલા સો ગરજ;
કારી ધાવ કલેલે લાગી-કપ્પ લગ સીવે દરજ-યા તન૦ ૪
ધનભી જાયગા જોખનખી જાયગા-હે સંસાર તમાશા;
લાખ ટેકેકી સુરતભી જાયગી-હોયગા જંગલ આસા-યા
તન૦ ૫

મટી ખાના મટી પીના-મટી સખ જુગ ભરૈસા;
અંતકાલ જરતાર પેહેના-આખર મરનેકી આસા-યા તન૦ ૬
દસભી જોડે ખીસભી જોડે-જોડે સો પચાસા;
અંતકાલ કચુ આરભી જોડના-આવે ના રતી માસા-યા તન૦ ૭
મીટી આઢણુ મીટી ખીછાવન-મીટીડા શરાના,
મીટીડા કબીર બનાયા-ઉન ખીચ પવન લોખાના-યા તન૦ ૮

પદ ૫૫

ચલતે પરાન કેસે સોઈ રે.

કાયા ચલતે પરાન કેસે ડોઈ-ટેક.

અલીરી મએ તેરે સંગ બહોત મુખ પાવો-નચ ઉઠ મલ ઘોઈ;

અખ તમ હસ મીલ ગવન સીધારે-જુગમે પડી બગોઈ-અં ૧

હસકે સુનો બોહારી કાયા-તેરે મેરે સંગ ના હોઈ;

એસી ભીતકો હોટક છાંડે-સંગ ન ચલા કોઈ-ચલતે ૨

સેવટ મુખાદત ઊર પરેમ દત-શીશનાગ મુખ ઘોઈ;

એસી રૂપી દેતેએક છાંડે-અલી અમર ના હુવા કોઈ-અં ૩

પાપ પુન દોનો જનમ સંગાતી-આર ન ચલા કોઈ;

કેહતે કપ્પીર સુનો ભાઈ સાધુ-એ હોની થી સો હોઈ-અં ૪

પદ ૫૬.

એલ ગુમાવો બાલ પાણુમે,

તરણાપણુ રહી સોએ-ટેક.

અખ દેયા મુખ ખતલાવું પીયાકુ-મઈ બેઠી જોખન જોય-

એલ ૧

અખ તન બુઢાપો બયોરે-મે વાં બેઠી વાં જોય-એલ ૨

અખ રૂપ રંગ કચુ રહેએ નહી-તનમે જીવ કુસંખો ઘોય-

એલ ૩

કેહત કપ્પીર સુનો ભાઈ સાધુ-કેર એસી ચટક ન હોય-એલ ૪

પદ ૫૭.

કાએ સોંચત બારો બારા રે,

સાહેબકા નામ લે રે ગુમારા-ટેક.

કચુ પઠા આર કચુ બાંચા-કચુ સુન બેદ પુરાના રે-હરકા ૧

જો પહે પાંચે સુધ હોઈ-ગિનકુ સેત્તે મીલે સાંઈ રે-૭૨૬૦ ૨
 પાંચ ચોર મીલ ઘર ભાંજન-ઘર હુટત દાંન ઉર સંજતરે-૭૨૦૩
 જીસ ઘર પતી મકમ હોય-સો ઘર હુટ ન સક કોય રે-૭૨૦ ૪
 એ તો ખેલી ખેલી જીસે કહીએ-વાકી ખેલઈ સીચત રહીએ-
 ૭૨૬૦ ૫

જદ પાનો ફુલો ફલ લાગા-જદ જરન મરન ભિય ભાગા-૭૦૬
 જદ દરપન માજત રહીએ-તદ મુખરા દેખન પાઠએ-૭૦ ૭
 જદ દરપન ચઢી કાકહીએ-તદ દરશન કીયો ન જાહએ-૭૦૮
 કચુ કીયા ને કચુ કીજીએ-સાંઈ આગુ લેખા લોજીએ-૭૦૯
 જાકી કરનીમે કચુ ખુટે-વાકુ પકર પકર જમ હુટે-૭૦ ૧૦
 એક ખેલ હમારા ખોરા-ફુલ ખોડતેરો ભાર ભરા-૭૦ ૧૧
 મે ભાર ભર પસતાની-તલે કીચર ચોર ઊપેર પાની-૭૦ ૧૨
 જાકો જમ સરીખા ખેલી-સો કીર્જી સોવે નીંદ ઘનેરાં-૭૦ ૧૩
 જદ પાર ઉતરના રે ચાડીએ-તદ સેવટસે મીલ રહીએ-૭૦૧૪
 જદ ઉતરેગે વોહ પારા-તદ હમ તુમ કોન સંસારા-૭૦ ૧૫
 અંધારમે દીપક ચાડીએ-તદ અસત અગોચર પાઠએ-૭૦૧૬
 જદ અસત અગોચર પાઠ-તદ સેત્તે જોત સમાઈ-૭૦ ૧૭
 બાજીગરને બાજી બજાયે-સારી આલમ તમાશોકુ આયે-
 ૭૦ ૧૮

બાજીગરને બાજી જો ખોલા-સો આપઈ આપ એકે
 લા-૭૦ ૧૯

દાસ કબીરને જોગ જાના-જોગ જાના જોગ માના-૭૦ ૨૦
 દાસ કબીર ઉર દવાર રીતે-મુરખ કયા જોગ બુતે-૭૦ ૨૧

૫૬ ૫૮.

મરગોને ખેત ઊજરે, જતન બીન,

મરગોને ખેત ઊજરે-ટેક.

પાંચોઈ ઉરના પચીસ વેછેઈ-વામે તીને ચીકારે-જતન ૧

અપને રે અપને સુખ કરે લોભ-અપ અરત હે નેહારે-

જતન૦ ૨

અરંતેહે જોસી કરવી તુમરીયાં-તીરત ખીરત પંચપંચ હારે-

જતન૦ ૩

તન મેરા એતીરી મન મેરા બીજવા-ગુરૂકે શબ્દ રખેવાલે-

જતન૦ ૪

કેહત કબીરાશી ખાને ન પાયો-ફીરખી ચેત સવેરે-જતન૦ ૫

પદ પદ.

બનમે બુલી પરી રે બનજરની, અકેલી,

બુલી પરી રે બનજરની-ટેક.

પીયા તાંડ દોરાવકે ચલ ગયો-મેં અકેલી નીરધારની-બ૦ ૧

ના તરવરના કોકીલા-વાં રખી અકેલીજીહુરત કામની-બ૦ ૨

મેરે પીયાને કદર ન જાની-સારી રેન અકેલી દરાવની-બ૦ ૩

કેહત કબીર સુનભાઈ સાધુ-પીયા પરમકી ગત હરાવની-બ૦ ૪

પદ ૬૦.

બુદ્ધસે બીજે મોગી સારી રે,

મે કેસે આર્થ-ટેક.

જનકે પીયા પરદેશ સીધારે-સો કીર્થ જીવે બીચારીરે-બ૦ ૧

આબુવાલી દાલી પપઘ્યાંરે ખોલે-કોયલ ખોલત કારીરે-બ૦ ૨

જનીજની બુદ્ધના બરસઆ, મેહા-રમજીમ બરસતારી

રે-બ૦ ૩

કેહતા કબીર, સુનભાઈ સાધુ-પીયાકી ગત હે નયારીરે-બ૦ ૪

૫૬ ૬૧.

તુમ ખીન મેરા ન કોઈ, સાહેબજી,

તુમ ખીન મેરા ન કોઈ-ટેક.

એક ખીમ ઢુંડું શીકલ ખીન ઢુંડું-ખીન ખીન ઢુંડત રોઈ-

તુમ ખીન૦ ૧

ગઈગઈ વાં જલ ભરનેકુ-સખ સધ્યાં સંગ સોઈ-તુમ ખી૦ ૨

કેહત કબીર સુનો બાઈ સાધુ-મેરો રામ કરે સો હોઈ-તુમ

ખીન૦ ૩

૫૬ ૬૨.

ખલક સખ રૈનકા સપના,

સમજ મન કોઈ નહી અપના-ટેક.

કહણુ હો લોભકી ધારા-ખહે સખ જાત સંસારા-ખલક૦ ૧

ધડા જ્યું નીરકા કુટા-પતા જ્યું ડારસે તુરટા-ખલક૦ ૨

એસી નર જાન છંદગાની-સમજ મન ચેત અભિમાની-

ખલક૦ ૩

બુલયો મત દેખ તન ગોરા-જગતમે જીવનાં થોરા-ખ૦ ૪

તજે મદ, લોભ, ચતુરાઈ-રહો નીઃસંક જગ માહી-ખ૦ ૫

કુટુંબ, પરીવાર, સુત દારા-બિસી દીન હોયગા નીયારા-ખ૦ ૬

નીકસ જખ પરાન જાવેગા-કોઈ નહી કામ આવેગા-ખ૦ ૭

સદા મત જાનો એ દેહા-લગાવો રામસે નેહા-ખલક૦ ૮

કોટંગી જનમકી કાંસી-કહે કબીર અવનાસી-ખલક૦ ૯

૫૬ ૬૩.

પસતાવેંગે રૈ મનવા રામ સમર લે-ટેક.

જમ રાજ જખ લીખા માંગે-કમાચે ખાંચેંગે રૈ. મનવા-

રામ૦ ૧

એરે સંસાર ભા જલ નદીયાં-દુખ જાયેંગે રે મનવા-રામ૦૨
એરે સંસાર અંગારકી ઠીલી-જલ જાયેંગે રે મનવા-રામ૦૩
કહે કબીર સુન બાઈ સાધુ-જમ હાથભીખ વાયેંગે મનવા-રા૦૪

પદ ૬૪.

કરમકી ખાત હઈ નીયારી હો,
કોઈ દોષ ન દીજીયો-ટેક.

કાહેકુ અંદન રત ખનગિપજે-કાહેકુ એરદ કુલવારી હો-કોઈ૦૧
કાહેકુ બગલા સપેત બરત હે-કાહેકુ કોયલ ભયી કારી હો-
કોઈ દોષ૦ ૨
કાહેકુ કુવા જલ મીઠા લગત હે-કાહેકુ સમુદર ભયે ખારા
હો-કોઈ દોષ૦ ૩

કાહેકુ મુરખવા રાજ કરત હે-કાહેકુ પંડીત ભોખારા હો-કો૦૪
કહે કબીર સુનો બાઈ સાધુ-ગુરૂકે ચરન બલહારી હો-કોઈ૦૫

પદ ૬૫.

ઓ પંથી મેરે બાલમ કબ ધર આવે;
મોકુ મેરે બાલમાકી જહેર સોહાવે;
જગત સારી રેન અબ બેહાવે રે-ટેક.

માર બીન સુને ડુંગર વે-પીયા બીન સુની સેજ વે;
જનમહી સુનો પીયાજી સુર પરખે-પીયા બીન એકેલી ન
રહાવે-જગત૦ ૧

જગત એર આલત ફીર ફીર સોવત-દુજો ન પસ દેખુ કોઈરે;
મે એકેલી મોસે નીંદ ન આવે, દુજી રેન અસંત હુઈ રે-
જગત૦ ૨

કેહતો કબીર સુનો ભાઈ સાધુ-કોઈ મુઘયુર ખાલમ મીલાવેરે;
જગત સારી રૈન અપ બેહાવે-મોકુ મેરે ખાલામાકી લહેર
સેહાવે રે-જા૦ ૩

પદ ૬૬.

જોખન ધન ઠગ રે યારો,
કોઈ મત કરો રે ગુમાન-ટેક.
ખાલુકો ખીન જોસો દર મોતી-કોઈ ઘડી કોઈ પલ રે-જો૦ ૧
દેલકી દોર દરયા બહેતર હે-ખેલનહારા રખ રે-જોખન૦ ૨
કહત કબીરા સુનો ભાઈ સાધુ-જોસી અગન ખીચ જાલ રે-
જોખન ધન૦ ૩

પદ ૬૭.

ખાવા સો ખાલક મે નાઈ,
જોકુ ખેલોના દે રે. ખાવાસો ખાલક-ટેક.
પુરાહ આગું ધુંપ પેલાઠ-નવાજે વાકુ મુગુઠ દે છુટે;
એ અચન બડાઈ કેઆ કરે-ખાવા તો એસે ખોતકે લુટે રે-
જોકુ૦ ૧
કેહત કબીરા મેં સંગ ના છોર-કોટીક તરાસ દેખલાઈ;
તુમ પીતા મઈ પુતર તેહારો-અપ મોએ રાખુ કહડ લગાઈ
રે-જા૦ ૨

પદ ૬૮.

આપને નગરવાકી ખાત મે કીનેજીકું પુછું;
છનેજીકું પુછે ઉનને ગિતર ન દીનો,
સખઈ ખતાયે લોક રે. અપને નગર-ટેક.
ખાદલી હમારી મધ્યાં-દરીયા હમારો દાદા;
ખીજલી હમારી નનદીયાં-મેઘલ હમારે ભરથારા-અપને૦ ૧

પવનકી હમારી ઝોઢણી રે-અંદનકી હમારી ચોલી;
 રેનકી અંધેરી નેના કાજલ-સુનેકી કેસ હમારી પોલી-
 અપને૦ ૨.
 કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ-મે લગંગીજોખનવાકી ભિખરે
 જીનેગીંકુ પુછે ઉતર ન દીનો-સખઈ ખતાય લોકરે-
 અપને૦ ૩.

પદ ૬૬.

જીસકુ લાગી હે સો જાને,
 દુજા કયા જાને ભાઈ-ટેક.

એકા લાગી વેકા લાગી-લાગી સજન કસાઈ;
 અલખ બ્રહ્મારેકુ એસી લાગી-છોડ ચલે બાદશાઈ-જી૦ ૧
 નામા લાગી સુધનવા લાગી-લાગી મીરાંબાઈ;
 પીયાજીકુ એસી લાગી-પડે સમુદરમાહી-જીસકુ૦ ૨
 ધરવા લાગી પ્રલહાદા લાગી-લાગી ભીભીક્ષન ભાઈ;
 સુદામજીકુ એસી લાગી-કાંચનપુરી રમાઈ-જીસકુ૦ ૩
 તીર ન લાગી તલવાર ન લાગી-ધાવ નજર નહી આયા;
 દાસ કબીરકુ એસી લાગી-દીલમે રામ જમાયા-જીસકુ૦ ૪

પદ ૭૦.

હર કછુ કરના રે, સાહેબ રાજી રખનારે-ટેક.

દો દીનકી જીંદગાની બાબા-રાહસે કેજી નહી ચલતા;
 કાલ અપટ કર લે જાવેગા-ફીર ફીર ગોતે ખાતા-હર૦ ૧
 જીઠી કાયા જીઠી માયા બાબા, જીઠી ખાત ખતાતે;
 જીઠા દેના જીઠા લેના-આખરકુ પસતાતે-હર૦ ૨

માગનવાલા આયા દરવાજે-ઊસકુ નહી નહી કહેતે;
 ઘરમે હે ભરી ખુબ દોલત-માગનકુ નહી દેતે-૭૦ ૩
 કહત કખીરા સુન બાઈ સાધુ-યે સંતનકા લડકા :
 હરી ભજનમેં રમ રહુંગા-નહી કાલકા ઘોડા-૭૨૦ ૪

૫૬ ૭૧.

સખી આલમકા રખનેવાલા,
 વીઠલ પંઢરપુર વાલા ;
 ફકીર ઝોનકે ખુબ ખીરાજે,
 સખ સંતનકા હુવા મેલા હો-ટેક.
 રામ નામ ખીન કધુ નહી જાને-માર દેવે મુજકુ ઢોલા ;
 મન તુરંગપર સવાર હો કર-કરેં ઊનો પર હલા હો-સ૦ ૧
 કઠાર સીકા સીંઘાસન છોડ લીયા-ગુપીચંદ મુદરા માલા;
 ખરહુમા ઇંદર જમકુ ના જાને-જાને એક લછમીવાલા હો-
 સખી૦ ૨
 મહાલ ખજાના કધુ નહી આહતા-નહી ઘોડા હસતી સુત
 પાલા ;
 ઘર ઘર જાગે ધરતરી માયી-તીન લોકમે ઊજાલા હો-સ૦ ૩
 નીસાન જોહડે દીયે ડરે-ચંદરભાગામેં હુવા મેલા ;
 આખાડકી એકાદસીકુ-કખીર ભગત હુવા મેલા હો-સ૦ ૪

૫૬ ૭૨.

કયા હુંડી આંખોમેં ધારો,
 સમજ રખો કધુ મનમો-ટેક
 ખાદેખી સખ જાવત હે-કવન નર રહે જગમો ;
 ખલકત ખીના કાલ ચલાવે-કધુ પલવ કધુ મુખમો-કયા૦ ૧

રાજ રંક મરદા મરદી-જોગ જુગત સખ તનમો;
લાખો હસતી ઘોડે ફોજ-લુટ લેત હે ખીનમો-કયા૦ ૨
ચાંકી પાહરા નોકિ ખંદી-અખ મગન બાજોમો;
કહત કપીર સુન ભધ સાધુ-કોન છુડાવે ધનમો-કયા૦ ૩

પદ ૭૩.

મનકો માર રખો ભાઈ,
મનકે મારેસોં ખયાસ નારદ, સખ સુખ પાઈ-ટેક.

મનસોં મુકતી મનસોં ફેરા-મનસો ખીસયકા મારા;
કામ કરોધ મદ દંભ લોભ યે-સખ મનકા પસારા-મનકો૦ ૧
મન દોરીકા બુજંગ માનો-પરાણ નહી રહ પાવે;
મન માને જહાં બુત ગીરા તખ-ઉકા જપટકર આવે-મનકો૦૨
મનકે મારે મર જાવે જન-અમર કોઈ નહીં દેખે;
સાચ રખો દીલ બાત હમારી-ખચન પકડકર રાખે-મનકો૦૩
રૂપવંતી સુકુમાર દેખકે સુખમાને હે માતા;
કહત કપીર મનરાજી હુવાતો-કામ આકજજનતા-મનકો૦૪

પદ ૭૪.

એ કલજુગકા પેહરા યારો
ખખરદારીસેં પાર પડો;
રખો ભકતીકા તેગા હાથમે,
તદ જમજો કો જોઈ બોડો-ટેક.

તપ સતવરત દાન ચાર પગ-ધરમ રહા બનમો જોકે;
તીન પાવતો તુદે દાનકા-આધા હુવા ઓ કોન રખે-એકલ૦૧

કરમ ધરમકા અમલ બિઠા-જપ તપકી તણગીર ભાઈ;
 બાહલી હુધ નામકી ફણાઈ-જમકે મુંબપર ચઢ આઈ-
 એ કલજુગકાં ૨
 દીન દીન આગે બહુ બુરે હે-ધરમ ન રહે દુબ જાવેગી;
 શ્રી કાસી જત બિદધરની-સો ગુપત હુવે સમજાવેગી-એ કલં ૩
 કરમ ભારસેં ધરતી કાંપે-ભાર બિતારો પરબુ મેરા;
 લોક ખલક સખ સફા હુવેગા-રહે ભકતીકા કછુ દોરા-
 એ કલજુગકાં ૪
 કહત કબીરા શ્રી રામચંદરકે-પગ સમારો તુમ આંન તજે;
 પત્ર પુષ્પ ફલ જલ પતેસેં-કરો પુજા તુમ રામ ભજે-એ
 કલં ૫

પદ ૭૫.

વોહી રામ પછાનોજી,
 મેરા કેહના માનોજી-ટેક.

પરનારીકું ષંઠ બના હેં-પર નીંદાકુ બહીરા
 પરધન દેખત અંધ હુવે-આપ કહા જગ સારા-વો ૧
 સદા રહત બિદાસી નીંદા-સતુતી ન જાને કોઈ
 યે ઘેનું યે બાગ ન જાને-સખ આતમા હે ભાઈ-વોહીરા ૨
 મિદ નહી અમિદ હુવા મન-રામ ભજ જગ સારા
 કહત કબીરા સુન ભઈસાધુ-જગમે રહ કરનેયારા-વોહીરામ ૩

પદ ૭૬.

ભજે રે ભઈયા રામ ગોવીંદ હરી-ટેક.

જપ તપ સાધન કછુ નહી લાગત-ખરચત નહી ગઠરી-ભ ૧
 સંતતી સંપતી મુંબકે કારન-જાસે બુદ્ધ પરી-ભજેરે ૨
 કહત કબીરા જીસ મુંબ રામ નહી-યા મુંબ બુદ્ધ પરી ભ ૩

પદ ૭૭.

યેતો કટ ફજેતી બે,

દોનો જગત જુતી બે. એ તો કટ-ટેક.

જાંતર મંતર બધા જોસી હે-હુનર દુકાનદારી;

ઊપર બોલિત બના હે આસા-અંદરકી ગત નયારી-એ તો
કટ૦ ૧.

બીદીઆ દેવે બાલક દેવે-સંપત દેવે ભારી;

હાકુરજીકા જોગ ચલાયા-સેવા લગાવે સારી-એ તો કટ૦ ૨.

સુનાં રૂપાં કરેકે બતાવો-ચોપત કર કર દેવો;

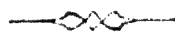
દીન દરોડા મનમેં જપતા-ગોતા દેવે જન્યો-એ તો કટ૦ ૩.

લોક દીવાને પાવ પડત હે-ધર ધર પુરીયાં આતે;

પાપ છપે નહીં પરગટ હેવે-મુંડ મુડકે જાતે-એ તો કટ૦ ૪

બાવા હો કે ભાંડુ હોના-યે તો બહુત બુરાઈ;

કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ-તુમકુ રામ દુરાઈ-એ તો કટ૦ ૫

પદ ૭૮.

સુન સુન સાધોજી

રાજા રામ કહોજી-સુન-સુન-ટેક.

ભાવ ભગતીકા ભુકા સોઈ-જોગ જુગતન નહી પાવે;

ભગત ભુલ ગયે રામ દીવાને-નીજ પડવકા દેવે-સુન૦ ૧

બીઆંધકા આચાર કીયાથા-ધરવકી ઊમર થોડી;

ગજેંદર કહાં બીદીયા પઢાયા-જાત બીદુરકી કડવી-સુન૦ ૨

કયા મરદુમી ઊગરસેનકી-સુરત કયા ખુબ જોકી;

બન ભારીસેં રામ મીલત-ગત જાને સુદામજીકી-સુન૦ ૩

કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ-રામ મીલત હે ભકતી;

જાંતર મંતર જટપટ હુવે-રામ ભજનસે મુકતી-સુન૦ ૪

પદ ૭૯.

ઢાડે બીટપર નીટ કટી પર,
કર પીતાંબર ધારી રે;
સંખ્ય ચક્ર દો હાત બીરાજે,
ગોવરધન ગીરધારી રે-ટેક.

મદન મુરત ખુબસુરત બની હે-નટનાગર બરજ્યાસી રે;
અતીસી કુસુમ સમ કાંતી બીરાજત-મોર મુગુટ તુલસી રે-
ગોવરધન૦ ૧

ભીમકે તટ નીકટ પંઢરપુર-અજ્ઞા ક્ષેત્ર સુખ દાઢ રે;
તાલ બીના મોર મુરદંગ બજવત-સંતનકી બાદશાહી રે-
ગોવરધન૦ ૨

ભજન પુજન હરી કીરતન નીશીદીની-ગાવન હરી ગુન
લીલારે;

* * * * * બધો લેવત-પુંડલીક મતવાહારે-
ગોવરધન૦ ૩

છોડ દીયા બહકુંડ સુખ હરી-ભાવ ભગતીકા બુકા રે;
કહત કબીરા હરીકા મીઠા-લાગત તુલસી બુકા રે-ગોવર૦ ૪

પદ ૮૦.

મે ગુલામ મે ગુલામ મે ગુલામ તેરા,
તું સાહેબ મેરા-મે ગુલામ-ટેક.

રૂપ નહી રંગ નહી-નહીં બેરન ધ્યાંયાં;
નીરાકાર નીરગુ નહી-તું ઈરધુરાયા-મે ગુલામ૦ ૧
એક રાતી દે લંગોતી-દવાર તેરા પાઈ;
કામ કરોધ ધાંડ તું ધ-નામ ગુન ગાઈ-મે ગુલામ૦ ૨
મેહરબાંન મેહરબાંન-મેહર કરો મેરી;
દાસ કબીરે ચરન બડા-નજર દેખ તેરી-મે ગુલામ૦ ૩

પદ ૮૧.

કયા દેખે બાદલકી છાયા-ટેક.

રામ ટુંમસે સેલા ઝોટે-પગરીયાં બાંધે જરકી;
દો દીનકા હે જીહા પસારા-આખર બસતી જંગલકી-કયાં ૧
કયા લાયા કયા લે જાવેગા-સાથ બાંધકે ગહડી;
ધસ જાવેગા પાય યારો-મીલ ગયે મટીકી મટી-કયાં ૨
દેખો રાવન કયા બલ જાયા-બસતી હે સુનેકી;
જાપ વો લંકા લુટ ગયે તખ-રહે દીવા ના બતી-કયાં ૩
ખા લે પી લે કર લે માજાં-દયા ધરમ કછુ નેકી;
દાસ કબીરા યવ કર બોલે-કર કુછ સેવા સંતોકી-કયાં ૪

પદ ૮૨.

જા દેખે સો દુખીઆ બાબા,
સુખીઆ કોઈ નહી રે-ટેક.

જોગી દુખીઆ જંગમ દુખીઆ-તપસીકું દુખ દુના રે
આસા મનસા સખઘટ વયાપી-કોઈ મહેલ નહી સુનારે-જા ૧
રાજા દુખીઆ-પરજા દુખીઆ-દુખીઆ ધર બેરાગી
દુખ કારન સુખ દેવને-ઊદરી માયા તયાગી-જા દેખે સો ૨
સાચ કહે તો સખ જઘ દુખીઆ-જીહા કહે ન જાહ રે
બરમા વીશાહુ શંકર દુખીઆ-જીવને સરપટી કમાઈ રે-
જા દેખે સો ૩
ધુત દુખીઆ અવધુત દુખીઆ-દુખીઆ હે ધન રંકારે
કેહત કબીરા ઝો નહી દુખીઆ-જીવને મનકુ જંકારે-
જા દેખે સો ૪

પદ ૮૩.

ભક્તી રસાયન બડાજી હોવે, ભવરોગકા જાડા-ટેક.
 શ્રવણ પરીક્ષીતી કીરતન નારદ-સમરણ કરે પરલહાદા;
 પગ સેવન લક્ષ્મીસે હુવા-હરી ચરન ચીત જાડા-ભ૦ ૧
 અરચન ક્રીયા પરથુરાજને-બદન અરકુર ક્રીઆ;
 દાસયા ક્રીઆ સોહનુમાનને-નીસીદીની આગે ખાડા-ભ૦ ૨
 સખ્ય ભક્તી અરજીનને પાઈ-બંધન અરકુર ક્રીઆ;
 તન મન ધનકી સખ દે ડારા-હાત જોડકર ખાડા-ભ૦ ૩
 ભક્તી કરોગા જે ભવ રોગી-મુકતી બિનકી દાસી;
 પોથી પુરાન કુરાન દેખે-દુજી મારગ નહી ખાડા-ભ૦ ૪
 ભક્તી બીન કોઇ તરન ન જાવે-સખ શાસ્ત્ર મે દેખા;
 દુજી ઉપાય નહી જાનકે-કબીર ભક્તી નહી છોડા-ભ૦ ૫

પદ ૮૪.

નામ રામસેં જાદા ભાઈ-ટેક.

સાગર બિપર કૃતર તારે-રધુબીર પાવે ખાદા;
 ખાલા થા સો વાલમીક દુવા-ભિટ ભયે નારદા-નામ રામસેં ૦૧
 મારા મારા એહી મંતર-બિનકે અંતર ભિદા,
 ઉલટા જાકે સુલટા હુવા-તરવર કૃતર ભિદા-નામ રામસેં ૦ ૨
 રામ નામકી ધુન ઉઠી-જદ જંગલ હુવા મકા,
 જો જાને સો પદ પાવેગા-નહી કાલકા ઘોડા-નામ રામ ૦ ૩
 નામ લીયા જદ રામ મીલેગા-જમજી હુવા રાજી,
 કહત કબીરા સુનભાઈ સાધુ-બધકુંઠ નોખત ખાજી-નામ ૦ ૪

પદ ૮૫.

અબ તુમ ગાફલ મત રહના બે,
જનમકા સારથક કરના બે-ટેક.

બહુ જનમકા સુખ કરે ચારો-જિંમ તનકુ તું પાયા,
હસમે નેકી નહી કીઈતો-સાચા જનમ ગમાયા-અબ તુમ ૦ ૧
જોરે લડકે મહાલ મતા-સખ કોઈ કહતે મેરા,
એક દીન આપ મર ગયા તો-રહુગા જુઠા પસારા-અબ ૦ ૨
ચઊદા ચોકડે રાયા રાવન-લંકેકા ભુપતી,
સખ સુનેકા ગામ જસકા-મુમે પડ ગયી મટી-અબ તુમ ૦ ૩
એસી દોલત જાકી ચારો-સાથ કચ્છુ નહી ગયા,
રામ નામસે ગફલત કરે કરે-આપર અકેલા સુયા-અબ ૦ ૪
રામ નામ બીન સખ હે જુઠા-એસા સમજો બાદ,
ખુદા નામ બીન કરમ નહી કટે-કહત કબીર જુહુલાઈ-અબ ૦ ૫

પદ ૮૬.

બંગલા ખુબ બનાયા બે,
અંદર નારાયન સોયા બે-ટેક.

પંચ તતવકી ભીત બનાઈ-ત્રીન ગુનકા ગારા,
રામ નામકી છોડ સવારી-ચેતન ધુંડનહારા-બંગલા ખુબ ૦ ૧
હસિ બંગલેકુ દસ દરવાજો-બીચ પવનકા તંબા,
આવત જાવત કીસે ન દેખો-ઓઈ બડા અચંબા-બંગ ૦ ૨
પાંચ પચીસા પાતરા નાચે-મનવા તાલ બજાવ,
સુરત સુરતકા મહદંગ બાગે-રાગ છતીસા ગાવે-બંગ ૦ ૩

અપરંપાર ભરા હે ચારો-સદગુરુ ભેદ બતાયા,
કહત કપીરા સુન ભાઈ સાધુ-જીને પાયા બિને છપાયા-અં ૪

પદ ૯૭.

ખેતી કરો હર નામકી મનવા,
ખેતી કરો હરી નામકી-ટેક.

પદસા ન લાગે રૂપધ્યા ન લાગે-કવડી ન કુટકી-ખેતી ૦ ૧
મનકે ખેલ સુરત પોહાવે-રસી લગાજી ગુરુ ગયાનકી-ખેતી ૦ ૨
કહત કપીરા સુનભાઈ સાધુ-ભકતી કરો હરી હરકી-ખેતી ૦ ૩

પદ ૯૮.

ચરકા ચેવ ચેવ ચેવ ખેલિ,
સુન ખે ગુજરવાલી. ચરકા ચેવ-ટેક.

ચરકા તેરા રંગ ખીરંગી-પહુને લાલ ગુલાલ,
કાતનવાલી છેલ છખીલી-ગુજ ગુજ ડાલ તાલ-ચરકા ૦ ૧
સમદીકે ધર મમદી જાવે-ખહન ધર જો ભાઈ,
ધરકુ આગ લગાકર તટયા-બિને દેહ જગાઈ-ચરકા ચેવ ૦ ૨
કહત કપીરા સુન ભાઈ સાધુ-એ પદ હે નીરખાની.
યે પદકી કોઈ નીંદા કરે-બિનકુ નરક નીશાની-ચરકા ૦ ૩

પદ ૯૯.

હમ હે સદા રંગમે લાલ,
સંપત કેઆ * * ખાલ. હમ-ટેક.

ચાર ખુટ જહાગીરી હમારી-ગલમે તુલસીમાલ,
કામ ઘેનુ તો મારી બગલમે-કબુ ન પાવે હાલ-સંપત કે ૦ ૧

અનાજ આતા સખ કોઈ મીલતા-ધી ગુડ ચાવલ દાલ,
 ખોત ખજના પાસ ભરા હે-દેત લેત ગોપાલ-સંપત કે૦ ૨
 સહજ લીયા તો ભીક્ષા લેતે-નહી સીર ફેડે ચાલ,
 સવામી ખાતર લીયા ફકીરી-જીઠ માયા જાજલ-સંપત કે૦ ૩
 રાજ પરજ સખ કોઈ દેખે-ખડે ખડેકી રાલ,
 જીતની સંપત ગિતની ખીપત-પાવમે અંધાવે નાલ-સંપ૦ ૪
 દયા ધરમ કુચ કર લે અંદે-નીકલ જયગી ખીયાલ,
 એક દીન સંપત એક દીન ખીપત-કેઈ કુગાવે ગાલ-સંપ૦ ૫
 રામનામકા ડંકા બાજત-પસમ ગિખાડે કાલ,
 કહત કબીરા સુનભાઈ સાધુ-ખડી નામકી દાલ-સંપત૦ ૬

પદ ૯૦.

ગયાનકા શીલ મારા સદગુરને-ટેક.

ધરી નહી મારી કટારી નહી મારી-સખદોંકા બાન મારા-ગ૦૧
 આંખનમો અંધા કાનમો બહીરા-પાવ પાંગુલ કરડારા-ગ૦૨
 કાયા ઢોટકા દસ દરવાજા-ધાયલ આનુ પુકારા-ગયાનકા૦ ૩
 દેસ દેસકે બહદિ બુલાવે-એસદ મુરસત ધાયા-ગયાનકા૦ ૪
 એસદ એસદ કધુ ના લાગે-કયા કરે બહદિ ખીચારા-ગયા૦૫
 કહત કબીરા સુનભાઈ સાધુ-જગસેં હો જ નીચારા-ગયા૦૬

પદ ૯૧.

સાંવલીયા ગીરીધારી લાલ ખખર લેના મેરી,
 ખખર લેના મેરી નહી તો હોયગી તેરો મેરી-ટેક.
 ભાજન દેના તો અછા દેના-ખાસી સીરા પુરી-નહી તો૦ ૧

બીડા દેના તો અછા દેના-ખાસી લવંગ સુપારી-નહીતો • ૨
 કપડા દેના તો અછા દેના-ખાસ ભડક જરતારી-નહીતો • ૩
 ખાતા કરના તો સચા કરના-સખહુ લાગે પેઆરી-નહીતો • ૪
 હાત પકર કર રાહ બતાના-મંજલ કરના પુરી-નહીતો • ૫
 કહત કબીર સુનભઈ સાધુ-મત કર માયા મેરી-નહીતો • ૬

૫૬ ૯૨.

અબતો ખુબ બની હે, મેરા રામ ધની હે;
 મે તો ગરીબ જુલાઈ, મમાતા દુર ખરી રહે-ટેક.
 મે તો કરમ કટેગા, લોક ભરમ પડેગા-તાના કોન બુનેગા,
 મેરા રાન બુનેગા-અબતો • ૧
 બેકુંઠકા રેહવાસી બરામન મોરા નામ પરમાના-રામ નામકી
 સુર પડે તો, પકર જુલાયા લેના-અબતો • ૨
 તાના તુનુ બાના તુનુ, તુનુ સુત પુરાના-ઘરકા ભિદ બીલી
 લે ગઈ, સુવા કુચરા તાના-અબતો • ૩
 જીડર મુગંકી દાલ, પકવાળી, લડકે હો ગયે કાલે-જિસ દમડીદિ
 આવલ મંગાળી, પોસુ કડકે બાલે-અબતો • ૪
 જીંક પરસોં ગોની લાગી, ઘોડે પરસોં દાના-કહત કબીરા સુન
 ભઈ સાધુ, હરી હરધરકુ આવના-અબતો • ૫

૫૬ ૯૩.

કેજ રે પ્રભુજીકુ બજતા નહી પ્રાની,
 બહોત જનમ દુખ પાવેગા-કેજ રે-ટેક.
 હીયાં તુજ ભાવે સેજ સુકેતી-વહાં તુજ કોન અઠાવેગા-
 કેજ રે પ્રભુ • ૧

હીયાં તુજ ગુરુકા નામ નહીં તો-વહાં તુજ દોન છુડાવેગા-
 કેળાં રે પ્રભુ ૦ ૨
 કહત કપ્પીરા સુનભઈ યેહી, જનમ ફેર નહીં આપેગા-
 કેળાં રે પ્રભુ ૦ ૩

પદ ૯૪.

તું તો રામ સુમર જગી લરવા દે-ટેક.
 ચંદી ભેરવ સીતજા દેવી-ફતર પુજતવાકુ પુજવા દે-
 તું તો રામ ૦ ૧
 હસતી ચાલ ચલત ગતી અપની-કુતર ભુકતવાકુ ભુકવા દે-
 તું તો રામ ૦ ૨
 ફોરા કાગદ કાલી સાધ-લીખન પઢત વાકુ પઢવા દે-
 તું તો રામ ૦ ૩
 કહત કપ્પીર સુન ભઈ સાધુ-નરક પચતવાકુ પચવા દે-
 તું તો રામ ૦ ૪

પદ ૯૫.

કાયા નહીં તેરી નહીં તેરી,
 મત કર મેરી મેરી કાયા નહીં-ટેક.
 પંચ તતવકી ગાંઠી યારો-નીકલ ગયા રહી માટી-કાયા ૦ ૧
 જોર લડકે સખ રેવે-જુકે સાથ કોઈ નહીં આવે-કાયા ૦ ૨
 દાસ કપ્પીર યોં કહેતા-ભવજલ સાગર કેળી અહીંતા-કાયા- ૩

પદ ૯૬.

યે નહીં કછુ તેરા, મત કર મેરા મેરા-ટેક.
 ધન દોલત હે કીસકી-ઉનકા ખાવંદ કુખેર ગિસકી-યે નહીં ૦ ૧

જોરે લડકે હે કીનકે-ગિનકા ખાવંદ કાલ ગિનકે-યે નહીં ૦ ૨
 ધનકે ખાતર સખ રોવે-દીવાન દંડ ચોરકુ દેવે-યે નહીં ૦ ૩
 આંખીયા ખાલખી હોટે-કખીરા કહે કુતોકે ખોટે-યે નહીં ૦ ૪

૫૬ ૯૭.

હરી ભજનકું માન વે,

મત કર મોહ તું હરી ભજનકું-ટેક.

નયન દીયે દરસન કરનેકું-શ્રવન દીયે સુન ગયાન વે-હરી ૦ ૧
 ચરમ દીયે તીરથ કરનેકું-હાત દીયે કર દાન વે હરી ૦ ૨
 કહત કખીરા સુન ભાઇ સાધુ-કાંચ ન નીપજત ખાનવે-
 હરી ૦ ૩

૫૬ ૯૮.

સાધુકી સંગત પાઇ.

જાકી પુરન કમાઈ સાધુકી સંગત-ટેક.

સાધુકી સંગત સંતકે ખચન-અવધડ રાહ ખતાઈ-જાકી ૦ ૧
 ઘનાજાક રોહીદાસ નામા-તીસરી મીરાંખાઇ-જાકી ૦ ૨
 કહત કખીરા સુન મેરી યુનીયા-જયોતીમેજયોત મીલાઈ-
 જાકી ૦ ૩

૫૬ ૯૯.

લગ ગઘઆં પયારી સીતા રામ જાને-ટેક.

સીર પર ઘડા ઘડેપર જારી-ચાલ ચલત ગત નયારી-લગ ૦ ૧
 ગોરે આંગપર દુલડ ખીરાજે-ચરન કમલ પરહારી-લગ ૦ ૨
 કહત કખીર સુન મેરા યુનીયા-ખઈકુંટ કરન હામ હારી-
 લગ ૦ ૩

પદ ૧૦૦.

ભલો દાવ બનો હે,

ભજ મન રામ કહો રે ભલો દાવ. ટેક.

બારબાર રે સજન-માનસીક દેહ નહીં પાવ રે,
હરી સરીખા મીતર તેરા-દુસરા નહીં કોય રે-ભલો દાવ૦ ૧
સમજ ચેત દીપકકે સંગ-જલ જાયગા પતંગા રે,
માયામે મગન ભયે-ચીત જાત અંધારે-ભલો દાવ૦ ૨
ભાઈઅંધકા કુટુંબ-લોક કાયકા સારા રે,
ઈસમે નહીં કોન બાબા-દેખ લે બીચારા રે-ભલો દાવ૦ ૩
બહીરીયા જગમે ફેર-આવના ન કોય રે,
હીરા સાર જનમ જાય-ગારકું ગમાય રે-ભલો દાવ૦ ૪
ઘડી ઘડી પલ પલ છન-તોહી ના બીચારા રે,
કહેતા હે કબીર ભાઈ-જીતડા વહારારે-ભલો દાવ૦ ૫

પદ ૧૦૧.

બકવા મત કરના બે,

ખુદાકા નામ જપના બે. બકવા મત-ટેક.

ગિતમ નરદેહ આયા પરાની-ગિસકા હીત કધું કરના,
દોલતમે તુમ મત બુલ ચારો-નામ ખુદા જપના-બકવા૦ ૧
મનુ સારીખાં ક્યા ચારો-એસી નહીં હોનેકી,
કીતેક જનમ આવે જાવે-ખાક ઉડેગી તનકી-બકવા૦ ૨
ચીરા લગાયા ચુના ટીપાયા-મહાલ બનાયા ખાસા,
જખ કાલકી ગાંઠ પડી-તદ જંગલ હુવા તમાસા-બકવા૦ ૩
કહત કબીરા સુન ભઈ સાધુ-હીંદુ-મુસલમાના,
નામ ખુદાકા જપના ચારો-ભવ સાગરમે તરના-બકવા૦ ૪

પદ ૧૦૨

ભજ લે રામ દયા ધનકુ,

સમજ લે જુઠી માયાકુ-ભજ લે-ટેક.

ચાર દીનકા રહેના બાબા-સોક કરે કયા હુવે;
 બડે બડે કે હવાલ દેખે-ચંદર સુરજ દો જાવે-ભજ લે ૦ ૧
 સવરગ મુશ્તીઉ પાતાલ રહે નહી-પંચ ભુત ધુલધાની;
 જીસ માયા કે ખત ટોપમે-આખર ગરદ નોશાણી-ભજ ૦ ૨
 જાણાં હુવે તાણાં મીટ જાવેગા-બેદ કહે વે બાની;
 કહત કબીર એક રામ નામ-એર નહી મનમાની-ભજ ૦ ૩

પદ ૧૦૩

રામજીસેં રાજી, મેરા દીલ રામજીસે રાજી-ટેક.

નંગહી આવે નંગહી જાવે-જુઠી લગાયા બાજી-રામજીસેં ૦ ૧
 સાગર ઉપર સીલા તરાયા-મારા રાવન પાજી-રામજીસેં ૦ ૨
 બેદ પઠ પઠ પંડીત હુવા, અવર મુલાં કાજી-રામજીસેં ૦ ૩
 કહત કબીરા સુન બાઈ સાધુ, બાઈકુડ નોંખત બાજી-રામજી ૦ ૪

પદ ૧૦૪

કયા નયન ચકાવે સુંદરી-કયા નયન-ટેક.

રૂપા પહેને રૂપ દેખાવે-સુના પેહેને રીજાવે,
 ગલ પહેને માતનકી માલા-તીન લોક લલચાવે-કયા ૦ ૧
 ટકમક ટકમક નયન ફીરાવે-બહુ તનકુ રીજાવે.
 હમ નહી વેસે કોસીક મુનીસે-કુતા કરે ફીરાવે-કયા ૦ ૨
 કહત કબીરા સુન બાઈ સાધુ-દીન દીન બકતી બઢાવે,
 હરી ચરનકી લેજી બલહઆં-તનકી આસ સખ પાવે-કયા ૦ ૩

પદ ૧૦૫.

યે તનુ મુંડના ખે મુંડના,

આખર મટીમે મીલ જાના-યે તનુ૦ ટેક.

માટી કહે કુંભારકું ખે-તુ કીર્તિ ખોદે મુજકું;

કોઈ બાપત એસા આવેગા-કીં મેં ગાઢુગાતુજકું-યે તનુ૦ ૧

લકડી કહે સુતારકું ખે-તું ક્યાં છેદે મુજકું;

કોઈ બાપત યોં આવેગા-મેં જલાઈ તુજકું-યે તનુ૦ ૨

કપડા કહે દરજીકું ખે-તું કયોં કાડે મુજકું;

એક દીન એસા આવેગા-કીં મેં ઠકાઉ તુજકું-યે તનુ૦ ૩

કહત કપીરા સુન ભઈ સાધુ-દેના એસા લેના;

ભાવ ભગતસે પાર ગિતરો, રામ નામ જપ કરના-યે તનુ૦ ૪

પદ ૧૦૬

ભઈયા રામ કહો રે,

ભવ જલ પાર તરો રે-ભઈઆ૦ ટેક.

જાવે આખર જાવે ધરણી, જાવે અંદર સુર;

ગંગા સાગર જમુના જાવે-કચુ ન રહવે સથીર-ભઈઆ૦ ૧

કાયા જાવે માયા જાવે-જાવે તીની લોક;

જીતના દેખે ઉતના જાવે-કહાં કરે જન સોક-ભઈઆ૦ ૨

પદ ૧૦૭.

તપસેં ભયો ખેરાગી, પ્રભુજી તપસેં-ટેક.

ધરતી મટી ટોપી ડારી-ધયાન ભજન જદ ટીકા;

મહાદેવકા જનમ નહી તદ-લીયા બેલીકા સીકા-તપસેં૦ ૧

ધરતી નહી વહાં પાછી ધરૂં મેં-ગગન નહી વહાં જાગી;
 જન નહી વહાં અવતાર લેઈ-નીર નહી વહાં નાગી-તપસે ૦ ૨
 અંદાં ધુંદી સખ મન ભાઈ-કોઈ ગુરૂ ના ચેલા;
 કહત કબીર સુન ભાઈ સાધુ-તપ સાહેબ એકેલા-તપસે ૦ ૩
 માતા પીતા ભાન બધુ રે-જોરૂ લડકે સાથી;
 જખ લગ સંપત તપ લગ સાથી-અવસર ન મીલે કાય-
 તપસે ૦ ૪

વેદ ન જાનો શાસ્ત્ર ન જાનો-જાનો તેરા નામ;
 કહત કબીર સુન ભાઈ સાધુ-પ્રીતી કહો મુજ રામ-તપસે ૦ ૫

પદ ૧૦૮.

હરીસેં કોઈ નહી બડા,
 દીવાને કયો ગફલતમે પડા-હરીસે ૦ ટેક.

પ્રલહાદ ખેટા હરીસે લપટા-જખી ખાખ કડકડા-દીવાને-૧
 ગોપીચંદા બચન સુન કર-મણલ મુલુક સખછોડા-દીવાને ૦ ૨
 હનુમાન રામસે સેવા કીની-લે દોણા ગીરી ઊડા-દીવાને ૦ ૩
 પુંડલીકને જખ સેવા કીની-વીઠલ ઝટપટ ખેડા-દીવાને ૦ ૪
 કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ-હરી ચરન ચીત જડા-દીવાને ૦ ૫

પદ ૧૦૯.

કયા રે ગુમાની કરના બે,
 સાહેબકુ જવાબ દેના મે-કયારે ૦ ટેક.

સોના પેહનો રૂપા પેહનો-પેહનો પીતલકા તાર,
 દસ રૂપઈ ગજકા રેસમ પેહનો-આજ જીવન તેરી આસ-
 સાહેબકુ ૦ ૧

શેહેર નગરમે તેજી છુટા-કસીએય પરા પોકાર,
 દસ દરવાજે ખખર કરૌ-નીક ગયે અસવાર-સાહેબકું ૨
 માતી હોદન માતી પેહરન-માતી લે ગયે ઘોર,
 દાસ કબીર હું કર બોલે-તેરે ઉપર ચલેગા લોક-સાહેબકું ૩

પદ ૧૧૦.

નહી તનકા બરૌંસા,
 જસા પાણી બીચ ફુલેગા ખતાસા-ટેક.

યેતો દો દીનકી જીંદગાની-મત કરના મગરૌરી,
 માયા દોલત કુછ નહી તેરી-યેતો ધુપ ઘાંવકી ફેરી;
 તુટેગી અગબતકી જામ દોરી-પલખ નહી સખુરી,
 આખર હોયગા જંગલકા ખાસા-જસા પાની બીચ ફુલેગા-
 ખતાસા ૧

બીઘાને નરમ મખમાલ-ચઢના માડી મહાલ,
 તુરંગ હાતી ગિંટ સુકપાલ-શેલે લપેટે લાલ,
 ખજને હીરૌહી લાલ-સખહી જાવેગા ડાલ,
 સાય નહી આવેગા રતી માસા-જસા પાણી બીચ ફુલેગા-
 ખતાસા ૨

કર કુછ ખુદા નામ ખેરાત-સોઈ કમાઈ ચલી તેરી સાથ,
 નહી પડેગા જમકે હાથ-માર કરેગા તુજે મહાત;
 કહત કબીર તુમ બચેગા કેસા-જસા પાની બીચ ફુલેગા-
 ખતાસા ૩

પદ ૧૧૧.

અખ તમ ઘેર જાવૌરે એ મધ્યાં બેના;

કાઠિકુ મટકાવત નેના. અખ તમ-ટેક.

તમ જાવૌ વહાં પાટ પીતામખર-ખોતહી માલ ખજના રે,
 હમ દેએ તમ લાજ મરૌંગે-તો કબીરા જાત કમીના રે-અખ ૦૧

હમણી સાધો શાહને નવાજે-ખાંધ સતસે ધાગે,
જો તમ હમસે બાહોતેરી કરોગે-તો પાનીમે આગ ન લાગે-
અબ્બ ૦ ૨

પકર કબીર કોઠીમે મુદા-ઉપર દીનો બઠ તાલિહ,
જો તમ હમસે બાહોતેરી કરોગે-તો સાંઈ રાખનહારો-અબ્બ ૦ ૩
નામ કબીર જાત જુલહીયાં-ખન ખન ફીરે બિદાસી,
અંદા નગરસેં આપી દો મોહીની-તો એક માથી દુલ માસી-
અબ્બ ૦ ૪

પદ ૧૧૨.

કોઈ કયા જાને પરાઈ મનકી,
જાન સર ચોટ પડે નરગંનકી. કોઈ-ટેક.

હીરેકી પરખ ઝવેરી જાને-જાન સર ચોટ પડે જોર ધનકી.
કોઈ કયા ૦ ૧

જુલો મરગ મગ પર આપે-લગત બાન ખબર નહી તનકી.
કોઈ કયા ૦ ૨

શાએર હોકમ મુખ છુપાવે-શુર હે આ પત રાખે રનકી. કો.
ઈ કયા ૦ ૩

કહત કબીરા સુન બાઈ સાધુ-જો જપે સોં અપને તનકી.
કોઈ કયા ૦ ૪

પદ ૧૧૩.

સાહેબકી કર દેખ સેવા

હર સેવા મીઠા મેવા, સાહેબકી-ટેક.

સેવા કરંતે પાર બિતર ગયે-બીન નાંખી બીન ખેવા. હર-
સેવા ૦ ૧

સાહેબ માલી ખંદા કુલબારી-ખીચ ખીચ સમરન કુલવા.

હર-સેવા૦ ૨

કહત કપીર સુન ભાઈ સાધુ સખ ખુદરતકા ઝોહી દેવા.

હર-સેવા૦ ૩

પદ ૧૧૪.

અરે અખદું માલી એક શીઆના,

સખ ઘટ રહેઓ રે લોભાના. અરે-ટેક.

આપહી માલી આપહી ખારી-આપહી કલીયાં જોડે;

આપહી આહિ કાચા પાકા-મન માને સોંતોડે-અરે અખદું ૧

આપહી બાલ બુદાહી આપે-આપહી ગલગલ બોલે,

સુરા હોકર રતમેં જુલોહી આપે-આપહી મુખ મારે-અ૦ ૨

આપહી ચાર શાહબી આપે-આપહી પાંજી દોરે,

આપહી મારે જીવારહીબી આપે-આપહી બાંધા છોરે-અ૦ ૩

આપહી પવન આપહી પાની-આપહી ખરખે મેહા,

આપહી મુખ દુખબી આપહી-આપહી નેહ સનેહા-અ૦ ૪

આપહી ચાંદ આપહી સુરજ-આપહી ધરતી આકાસ,

સખ ઘટ પુર રહે પરમાનંદ-સમરે નામ કપીર દાસ-અ૦ ૫

પદ ૧૧૫.

સાધો ભાઈ ધરકી કહીઓ નહી માને,

પરઘટ કહું કે છાને, સાધો ભાઈ-ટેક.

સુવત સવેરી બિઝન અવેરી-વખત ખેતાલ બુલાવે,

સનાન કરત ઝો બાલક પઠકે-એસી કપટ કોહલાવે-સાધો૦ ૧

શોહર કરે ઝોર જુઠીયાં મારે-અવસર ટુક ના ગાલે,

એસી બેઠંગ ફીસ્ત ઢીતાઈ-મન માને વેસી ચાલે-સાધો૦ ૨

મનદા નારી બહુ બુધ મારી-સખદ ગુરૂકી કાઠી,
 ઘેરહી ઘેર કર બીતર મીત-ઝોર ચલત નાઠી નાઠી-સાધો ૦ ૩
 નીરગુન નીંદાકી મારી કરત-બરેહાં લોક બીચ ખાસા,
 કહત કખીરા સુન બાઈ સાધુ-કથું ચલે વેધર ખાસા-સાધો ૦ ૪

૫૬ ૧૧૬.

તું ગરીબનવાજ રે,
 અપને બંદેપર કરમ કરૈ. આજ રે-તું ટેક.
 તુંઈ ભાગ્યવંત રે તુંઈ પરથવીકો પાલ રે,
 તુમ ગરીબ નવાજ-અપને બંદેપર કરમ ૦ ૧
 કીરપા કર ઝોર માયા ધર મુપર,
 મીલ ચેસરીયો મેરૌ કાજરે-તુંઈ ગરીબનવાજ ૦ ૨
 દાસ કખીરકુ સુન ગુરૂ નીરંજન નીરાધાર રે,
 સુન સીરતાજરે-તુંઈ ગરીબનવાજ રે-૩

૫૬ ૧૧૭.

કર બંદે અપને સાહેબજીસે ચારી,
 આપને ધનીસે ચારી કર બંદે-ટેક.
 બહોત બહોત મીનત હમ કર કર દેખે,
 કહુ અનરંગ કરારી-કર બંદે અપને ૦ ૧
 અંધેકી કયા આરસી લંગરેકે પંથ,
 ઝોર બહેરેકી બકારી-કર બંદે અપને ૦ ૨
 ગંડવેકી કયા નોકરી નાદાનકી સોખત,
 ઝોર હુઠેકી કટારી-કર બંદે અપને ૦ ૩
 કહત કખીર સુનબાઈ સાધુ ગુનીજન,
 એ અંધકારકી ખુદરત નચારી-કર બંદે અપને ૦ ૪

પદ ૧૧૯.

એનીયે આજ રંગ હે રંગ હે રંગ હે-ટેક.
 તેહારીસી સુરત માએ અછી લગત હે,
 જ્યું બાદલ ધન ચંદ હે-એનીએ આજ ૧
 જનમ જનમકે સખ દુખ ગયે,
 મેરે મનકુ બાવનવા સંગહે-એનીયે આજ ૨
 કહત કપ્પીર સુન બધ સાધુ,
 સારી ખુદરતમેં એ આપહી નીસંગ હે-એનીયે ૩

પદ ૧૨૯.

જનકી રેન અપાર જગતમેં,
 સોહી સત નામ પેઆરા હો-જનકી ૦ ટેક
 જોસી કમલણુ રહે જલ ભીતર-જલયમે કરત પસારા હો,
 એાનકી પત નીર નહી લાગે-ઢલક દીયા જોસા પારાહો-
 જનકી ૦ ૧
 જોસા સતીઆં ચહે સરન પર-પીયુ કપ્પ એન નહી યારા હો,
 આપહી જલ ગયે કુટુંબ બિધારે-લે ચલી દોકુલ તેરા હો-
 જનકી ૦ ૨
 જોસા સુર ચહે રન બિપર-જોને બાંધા સકલ હથીઆરા હો,
 એાનકી સુરત રહે લરનેકી-પ્રમમદમ લલકારા હો-જનકી ૦ ૩
 ગાયન ગજવન લહે જલ ભીતર-લલત લડત ગજરા હો,
 જદ લગ સહોન રહી દુખનેકી-તખ સત નામ પુકારા હો-
 જનકી ૦ ૪
 ભવ સાગર એક નદીયાં બહેતી-લખ ચોરાસી ધારા હો,
 કહત કપ્પીર સુન બધ સાધુ-હાંસા બિતર ગયે પારા હો-
 જનકી ૦ ૫

૫૬ ૧૨૦.

દાતા ખીન ગુર કોઈ નહી,

જગ ભાગનહારા હો. દાતા ખીન-ટેક.

ત્રીન લોકકે બિપર થારા-સખકે ઓ કીરતારા હો;

કયા રાજ કયા ઘરપતી-સખ હાથ પસારા હો-દાતાં ૧

વહીકે બિપર એક ધામ હે-મોરે સાધ પુકારા હો;

કરમકી બનીયાં ધારકે-મોરા હંસા બિભારા હો-દાતાં ૨

તીરથ તારન સખહી ગયે-કયાં તીરથ ઓર તારા હો;

કામ કરોધ તોરે ધોયે નહી-કયા અંગ પખારા હો-દાતાં ૩

દેવલ મંદીર જન ગયે-વહાં કયા તુજ પાયા હો;

કોટ તીરથ ફલ હોત-ઓઈ એક સાધન જમાયા હો-દાતાં ૪

મીયાન મીયાંકે બાગમે-મસજદ એક કાયા હો;

ગાંધુ દે તન ધર માનકા-સત ગુર કરમાયા હો-દાતાં ૫

કહત કખીર ધરમદાસકુ-હુંદત હુંદત ધોલે હો;

અંધકુ તો સુજત નહી-ઘટ ઘટમાંહી ખોલે હો-દાતાં ૬

૫૬ ૧૨૧.

તું નેકી કર લે દો દીનકા મેજખાન ખે,

મનવા હયાં તો દો દીનકી ગુજરાન ખે-ટેક.

કહાંસે આપ્યા કહાં જાયગા-તન છુટા મન કહાં રહેગા;

મત કરતા અભિમાન વે-તું નેકી કર લે ૧

કોઈ દીન લુખા સુખા સાંધા-કોઈ દીન દુધ મલીદા રાંધ,

કોઈ દીન છેડે લાન વે-તું નેકી કર લે ૨

કોઈ દીન શાલ દુશાલા અંગે-કોઈ દીન તુટા કાશા નંગે,

કોઈ દીન ભામે હાલન વે-તું નેકી કર લે ૩

કોઈ દીન બાગ બગીચા બાડી-કોઈ દીન જંગલ ખીક્ષ ઉજાદી,

જાગત કખીર મસતાન વે-તું નેકી કર લે ૪

પદ ૧૨૨.

નેના નેના, દરશન વાંકો લોભી દો નેના-ટેક.
 પંચ તનતકો બના હે પીંજરે,
 જમે બોલિ મધુ મેના-નેના નેના૦ ૧
 કયા ભીતર બાગ બગીચા,
 બેલછબેલી ભર દેના-નેના નેના૦ ૨
 ચુન ચુન કલીયાં સેજ બીછાયે,
 ઊપર બેઠે દેલ ચમના-નેના નેના૦ ૩
 કહત કપ્પીર સુન ભઠ સાધુ,
 હગેકે ચરન ચીત લવના-નેના નેના૦ ૪

પદ ૧૨૩.

સમજ મન રે કોઈ નહી અપના-ટેક.

ઘટમેસે પ્રાન નીકસ જળ જાએ-મુ પર ડાલે ઢપના-સમજ૦૧
 ચારો મીલ કર જળ ખાટ ગિદાયે-જંગલ બીચ રખના-સ૦૨
 જંગલ બીચ એક લકડીકા ચુરણુ-હર હુન્નરસે જલના-સ૦૩
 કહત કપ્પીરા સુન ભઈ સાધુ-એઘ ધર હોય સપના-સ૦ ૪

પદ ૧૨૪.

દીવાને મન ડોન તેરા સાથી. દીવાને-ટેક.

અરે જોસે બંદે વાસ માતી-યુ કાયા જાતી,
 વીના નામ સાહેબકા ભજ સે-કયા કયા બાંધે ગાંઠી-દી૦ ૧
 જમરા જાકે પધાદા આયા-ધનવંતકી છાતી,
 ધરસે મનવા બાહરે હો ગયા-તન હો ગયે માતી-દી૦ ૨
 બાહ્યબંધ સખ હીલ મીલ બેઠે-એર બેઠા નાથી,
 વખત પડે કોઈ કામ ન આવે-સમજત ફટ જાવે છાતી-દી૦ ૩

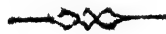
ખા લે પી લે ખરચ લે બંદે-યે ખાતાં અઘી,
કહત કબીર સુનો બાઈ સાધુ-સતગુરુ કહે સચી-દી૦ ૪

૫૬ ૧૨૫.

ધરે બસત નજર નહી આવે;
બન બન ફીરે બિદાસી,
પાનીમે મીન પેયાસી-ધર બસત-ટેક.

જોગન હો કર બન બન ઢુંડે-કયા મથુરા કયા કાસી-પા૦ ૧
જલખીચ અગનયાં ખીચ કલયાં-તયાંહી પુરૂષ અવનાસી-પા૦ ૨
કહત કબીર સુન બાઈ સાધુ-બિપર કાલ મુઆસી-પા૦ ૩

૫૬ ૧૨૬.

અરે મન સમુજકી લાઠ લઠનીયા-ટેક.

પાની ચાહે તો હયાંહી પીલે-આગે ન દેશ ન પનીયા-અરે૦૧
સોદા ચાહે તો હયાંહી કર લે-આગે હાટ ન બનીયા-અરે૦૨
બરે બરે માયગં પાર ઉતર ગયે-તેરી ખાત ન તનીયા-અરે૦૩
પાંચ બેલ તેરે રથકે થારે-પડી રહી હે તેરી ગુનીયા-અરે૦૪
કહત કબીર સુનબાઈ સાધુ-આપહી હે નીત બનીયા-અરે૦૫

૫૬ ૧૨૭.

મારી રામકી દીવાની-નામકી દીવાની
અબ બહીહા મેતો રામકી દીવાની-ટેક.

કોરા કોરા ધરાવો ગંગા જલ પાની-ઓ નીર પીયેસો અંતર
જાની-નામકી૦ ૧
કુટ ગયે ધરા બીગડ ગયે પાની-બિડ ગયે હંસા કાયા કુમ-
લાની-નામકી૦ ૨

આગે લસકર પીછે લગે દહરાની-જ્યાંહી દેખું તયાંહી
સાહેબ નીશાની-નામકી૦ ૩
કહત કબીર સુન ભાઈ સાધુ જાની-ના અંતર આ નેના આર
આ ખાની-નામકી૦ ૪

૫૬ ૧૨૮.

કલજુગવા મે ભજત નહી. કલજુગવા-ટેક.

માઠ મીઠાઈ લડુ પેંડે-જોરુંકુ ખીલાવે,
ખાસી સલન સુકા તુકડા-માત પીતા નહી પાવે-કલજુગ૦ ૧
એલાચી લવંગ ચીકલ સોપારી-જોરુંકુ ખીલાવે,
સુરતી ચુના તલક તંબાકુ-માત પીતા નહી પાવે-કલજુગ૦ ૨
શાંમ શેલોના પલંગ ખીછોના-જોરુંકુ સુલાવે,
તુટી ખાટ પુરાની તાટ-માત પીતા નહી પાવે-કલજુગ૦ ૩
કહત કબીર સુનભાઈ સાધુ-એહી જગતકી રીત,
સાચા ખેલે ભુખા મરે-જુઠન પાવે ચીત પ્રીત-કલજુગ૦ ૪

૫૬ ૧૨૯.

અખ દહી લે, તું અખ દહી લે,
દહી લે દહીયાં લે શામ-અખ દહી-ટેક.

કોરે કોરે મટુકીમેં દહીયાં સમાવે;
અખ અખ લે તું અખ અખ લે અખાલે શામ-૧
ખીદરાખીનમેં ગોંવા પોકાર વે;
અખ સુનલે તું અખ સુનલે સુના લે શામ-૨
ગગન મંડલ ખીચ ગરરા અધુલા;
અખ શુલ લે તું અખ શુલ લે શુલા લે શામ-૩

કહત કબીરાં સુન ભઈ સાધુ જના;

અપ્પ મીલલે તું અપ્પ મીલલે મીલા લે શાંમ-૪

૫૬ ૧૩૦.

નોખત પર દીયા ડંકા, સીપાઈ બાંકા-ટેક.

મન પવનકા કીતા ઘોરા-અકલ લગામ મુખ જરા,
ઈમાન ખામીર ઊપર ધરા-તરન તારનકા-સીપાઈ બાંકાં ૧
આંગ પર મેલરકી જલરે-સેજકા તોપ ધરા સી પરે.
કમરમે હર પરેમ ખંજરે-નાહી દરનકા-સીપાઈ બાંકાં ૨
સુવાશ ખંદુક પકરી હોત-સતકી રંજક પીલાઈ બહોત,
માન પલીતા લગાઈ જોત-(કબીર) પાર ભવનકા-સીપાઈ ૩

૫૬ ૧૩૧.

એ તો જોગ ન પાયા એ,

તનકા ભોગ મચાયા એ. એ તો-ટેક.

કાન ફારકર નાથ કહતહે-અનાથ ધર ધર ફીરે,
ધાગ ભરકે કંથા પહીરે-આંગ ભભુત ભરપુરે-એતો ૧
મુદરા લેકે અધશનવ હુવા-ગાંડ લંગોટા લગાયા,
બાલાજી બાલાજી કહેતા-બલિ સીર જુડુલાયા-એતો ૨
નાનક પંથી મુંડ મુડાયા-સોટા બાલો કેસા,
જો ના દેવે પેસા-ગિસકી * * *. એતો ૩
જરા મુગટ હે નંગા નખજો-બાલ સરીએ પાલા,
અન ન ખાવે લે સવા રૂપવા- * * * -એતો ૪
દસ નામોકી બડી બડાઈ-સાવકારીકા ધંધા,
ડાલ પુરી ધી સકર ખાવે-હુવા * * -એતો ૫
સંતતી સંપતી સખ કુચ પાવે-રામ ભજન ના કરા;
માયા લોભી જુડે બડવે-કાંઈ ન પાવે સારા-એતો ૬

જુત દયા હે સાંતી સખનકી-ભરાંત નીકાલનવાલા,
કહત કપ્પીરા સુન ભઈ સાધુ-ઘોહી હમારા અલા-એતો ૭

૫૬ ૧૩૨.

હરેશ નામ બગોલ બગોલ મેરી માઈ,
એસે બગોલ જોસે તતહુ ન જાઈ. હરેશ-ટેક
મન કરે મદુકા તન કરે નીતા,
હસાહી મટેમે, માખન કીતા-હરેશ નામ ૧
નાહનેનુ હર ધયાન, જપનેકુ ઘોઈ તાન,
ઘોનેકુ નીર મસાંન, કપ્પીર રૈન મસતાન-હરેશ નામ ૨

૫૬ ૧૩૩.

ઈનરે સુથારે મેવારને, જીને મેરે મંદર ઘડયો,
આપે અલગ હો રહા, દુજો સમરથ કીયો-ટેક
દનદન રે ખેલી બને-મરમ કોય નહી જાને,
નીસદીન તીમલ અઢે-મીટી કહાસું હાંને-ઈનરે સુથાર ૧
ખુદરતકા માહલ બનાયા-મરમ કોઈ અન લીતાં,
ઈસહી સરારે બીચમે-દાસ કપ્પીરા રહેતા-ઈનરે સુથાર ૨

૫૬ ૧૩૪.

કરેગા સાહેબ હોયગા સોઈ,
એક તુ એક દુજન ન દોઈ-કરેગા ૦ ટેક.
પેદા કરનહાર તોયે કરત ન લગી બાર,
સુકલ સંસાર, જોસી વાડી ફુલખોઈ-કરેગા ૧
ઘો માલી મન બાવરે તુઘ બીના કછુ ન સરે,
નેકી બદીકી જીગત કપ્પીરા સખ સખ જોઈ-કરેગા ૨

૫૬ ૧૩૫.

પીયુ જલ ભરત મોરી જાયે બલા,

જલ ભરતહી મેં લાજ મરત હૈઈ;

મેરા આગન પીયા પનઘટ ખનવા-પીયુ ૦ ટેક.

પતીયાં ભરત મોરી સુધ બીસરાંતી-તુટ ગયે નવસેરે હાર-

પીયુ જલ ૦ ૧

સરપર ગડુલો ગડાપર ગડુલી-મોરી હોધતી હીરા રતન જર

તાર-પીયુ જલ ૦ ૨

કહત કબીર સુન મેરી ગુનીયા-અખ કીતી પલ કરેગી પુકાર-

પીયુ જલ ૦ ૩

૫૬ ૧૩૬.

બિન દરજ્જા કોય મરમ ન પાયા,

બીન ધાગે જામા અજબ બનાયા, બિન ૦-ટેક

જલકા રે કપરા પવનકા રે ધાગા,

જોરત જોરત તીન રત આસા-બિન દરજ્જા ૦ ૧

સીસ સરવાસ સર મુગત બનાય,

સારી પાતાલ પરેમ બિનઠાય-બિન દરજ્જા ૦ ૨

બિનબીચ મોતી માણુક લગાય,

બીચ બીચ દો રતન જડાય-બિન દરજ્જા ૦ ૩

કહત કબીર ચેસુરત જામા નયારી,

બિન દરજ્જા ખુદરત પયારી-બિન દરજ્જા ૦ ૪

પદ ૧૩૭.

હર ખીના કોઈકામ ન આયો—

જુડે જુડે પરપંચમે મોહયો,

રતન સરીખા જનમ યુધ્ધ ખાયો—હર૦ ટેક.

અનેક અનેક ઊપાય કરત—માતાને એક પુતર જાઓ,

(હારે) રચી રચી લાડ લડાયો—હર૦ ૧

ચુર ધની તેરી સેવા સાચી—મેરી માયા જુડી,

(હારે) મેં તુંઈ સમરનંદા ફલ પાવો—હર૦ ૨

ઘરકી તીરીયા કેહેત—ધની તોરે સંગ ચલુંગી,

(હારે) ધુત ધન સખ ખાવો—હર૦ ૩

કંચન કલશ સમાલ કરેકે—સંસાર માંહી દુખ રહ્યો,

(હારે) રચી રચી ભવન બનાવો—હર૦ ૪

જળ તેરો પેગામ સર પર—અંતકાલ લલકાર્યો,

(હારે) એક પલક રેહને ન પાવો—હર૦ ૫

જુક હગ માયા મોહનો—પર પેચ સખ કીનો,

(હારે) રતન જેસો જનમ યુમાવો—હર૦ ૬

કહત કપ્પીર સુન કાલ—ખખત છોડ દીનો ધાગો,

(હારે) ટાટી બાંધ અકેલા પોચાવો—હર૦ ૭

પદ ૧૩૮.

કહો દયાલ રામ કોન ગત મેરી,

તમસેં પરગટ લોઢાસે સીચોરી—કહો૦ ટેક.

સુલતાન બોલાયે બહશનવ કપ્પીરા,

પાંઠમે જજીર જલખીચ ડાલા—કહો૦ ૧

કહે રામ નામસેં તુટે જાંજરા,
 પથરકી ભયી નાવ ઉપર બેઠા કબીરા-કહોં ૨
 જાદુ મંતરકા હુવા નહીં ચારા,
 યુની ગારદી હાત રખે ઉનકા પસારા-કહોં ૩
 ઘર હે પરેમકા ખાલીકા નાહી,
 સીસ કાટ ભોંચે રખો જય ધરમાંહી-કહોં ૪
 યા જગતમેં કબીરા જનમા, કબીરા ન પાયા સુખ,
 ડાલ ડાલ કબીરા હુવા પાંત પાંત ભયે દુખ-કહોં ૫

૫૬ ૧૩૯.

અપ્પ હમ આનંદકો ઘર પાયો-ટેક.

જપમેં સમજ પડી સત ગુરકી,
 છતી નગારો બજાયો-અપ્પ હમ આનંદ ૧
 કામ કરોધકી ગાગર કુટી,
 મમતા માહાલ બેહાયો-અપ્પ હમ આનંદ ૨
 કહત કબીર સીર પર સાહેબ,
 બિનકુ મેં સીસ નમાયો-અપ્પ હમ આનંદ ૩

૫૬ ૧૪૦.

મોયે ડર હે રે બિસ દનકા-ટેક.

એક દીન સીંઈ તુલે પકર મંગાવે,
 સખા માંગે દન દનકા-મોયે ડર હે રે ૧
 શહી ઘડકે હેસાબ માંગે,
 અપ્પ દે ના સકુ એક પલકા-મોયે ડર હે રે ૨

ઝાંકા લગે ધરહી પડે,
જેસે તનખેસે હે તન તનખા-માયે ડર હે રે૦ ૩
જીવન થોરો હે આસ ખહોતેરી,
જયું જલ ખીચ કનકા-માયે ડર હે રે૦ ૪
કહત કબીરા સુન બઈ સાધુ,
જોહી જપે સોં યો તીનકા-માયે ડર હે રે૦ ૫

પદ ૧૪૧.

હરકો સમરન કર લે બંદા,
કાયકો ખેપાર હે ગંદા-હરકો ટેક.

જખસે કાયા ઊતર ખરી હે-યા નગરકી ખસતી માંહી,
તખસે માયા જખર ભરી હે-યા ભીતરકી જગતી માંહી-૬૦ ૧
જુઠી કાયા ઓર જુઠી માયા-રાજ રંક સખી લોભાના,
ખચન ઓ ગુફે સખને ગુમાયા-દો દીન રહેના ઓર જનના-૬૦ ૨
ભુલા મનસો ખીચ જંગા-જંગા હોકર કીધ બડાધ,
મરમ ના જનેમન દુખા દીયે-હુધ નરખસે નેન લડાધ-૬૦ ૩
ધન જોખનસે બંદન છુપાયે-કીયા સખ જુટ તમાસા,
મગરૂરીકા યુધ ક્યાં જમાયે-ગિસ દરમયાન હુવા ખાસા-૬૦ ૪
કહત કબીરા સુન બઈ સાધુ-અમાન કયું ગયાન ધરે,
મુરખસો હર ભુલ નીસદીન-પુજત પથર વામે કાય મીલે-૬૦ ૫

પદ ૧૪૨.

સમજ મન સંસારકી ખાજ પાજ-ટેક.

મરમ ખીન ધરમ રહમ ખીન કરમ,
જયું સવાર ધાર ખીન ગાજ-સમજ મન૦ ૧

ભજન બીન ભવ સમરન બીન મન,
જ્યું નોખત તાલ બીન બાજી-સમજ મન૦ ૨
તરવર બીન જંગલ કબીર બીન સંસાર,
જ્યું કમલ બીન ભ્રમર ન રાજી-સમજ મન૦ ૩

૫૬ ૧૪૩.

કીન બહીરીને બહીર કીયો રે,
સાજનકુ ખેરાગ દીયે રે-કીન-ટેક.

પંચ તતવકી ભમુત ચઢાવે,
કાનમે કુંડલ અલખ જગાવે-કીન૦ ૧
ખાંડે પાવરીયા હાતમે જુલા,
નીરશુન ગલે બીચ માલા-કીન બહીરીને૦ ૨
કહત કબીર સુન મોરી ગુનીયાં,
ગોપીચંદ રાજ જોગ કમાયા-કીન બહીરીને૦ ૩

૫૬ ૧૪૪.

છોટીસી જીંદગાની જીપર
કયા મગરૂરી કરના રે. છોટીસી-ટેક.

કયા લે આયા, કયા લે જાયગા,
કયા કર ગાફલ કરના રે-છોટીસી જીંદ૦ ૧
આપણુ ખાતર એ બાગ બનાયા,
સબહી છોડ કર મરના રે-છોટીસી જીંદ૦ ૨
કહત કબીર સુન ભઈ સાધો,
હરી ચરન મુરત ધરના રે-છોટીસી જીંદ૦ ૩

પદ ૧૪૫.

એક દીન પંચી ઊર જાયગા,
માનો એક દીન પંચી ઉર-ટેક.
નેકી કર રહીયે, બદીસેં ડરીયે;
સાહેબ નામ રહે જાયગા-એક દીન૦ ૧
કેહતો કપ્પીરો, સુનવે મનવા,
ખાલી મુકામ તન ખેલ જાયગા-એક૦ ૨

પદ ૧૪૬.

ચંદ ખીલયો હે ગગનમેં,
રેન ચંકાર હે ચેનમેં-ચંદ૦ ટેક.
સતી તીરીયા સતમે રાજ-તપસી રાજ બનમેં;
અંબુકે ડાલીયે કોયલ રાજ-સુમ રાજ ધનમેં-ચંદ૦ ૧
જલ ભીતરમેં મીન રાજ-મેના રાજ જંગલમેં;
દાસ કપ્પીર ભજનમે રાજ-જહું હાકમ રાજ અમલમેં-ચં૦ ૨

પદ ૧૪૭.

કર સમરનકે રંગ હોલી ખેલીયે;
એ ધયાન પચડા ગયાનકે રસ ભયે,
યા બુધ મનસે લડીયે-કર સમરનકે૦ ટેક.
સુરત નીરંગ ઓર રંગ રાગણી-કોન ચંતસે ગાઇયે;
પાંચ સખી મીલ ઉઠ ઉઠ ગાયે-ઉનસે લોકા ચલી ચંત આ-
હીએ-યા બુધ૦ ૧
તાલ પખવાઝ મુરદંગ બંસલી-અનદ નાથ બજાઇયે,
કામ કરોધ લોભ મોહ મતસર-ભર ભર અપ્પીર ગડાઇયે-
યા બુધ૦ ૨

પરેમ પરકાસ અનન ભયે અંતર-આવન ગાવન સુનાઈયે,
કહેતે કબીરા સુન બાઈ સાધુ-શુધ ગુરૂસે કૃગવાં ગાઈએ-
યા બુધ૦ ૩

પદ ૧૪૮.

રમતે રામ ફકીર,
કોઈ દીન યાદ કરોગે-રમતે રામ૦ ટેક

અગર અંદનકી ધુની લગાઈ,
ચલો દેખો હે સથીર-કોઈ દીન યાદ૦ ૧
છડા પીંગલા અવર સુસુમના,
ખીરલા જાને હે ખીર-કોઈ દીન યાદ૦ ૨
કહત કબીરા સુન બાઈ સાધુ,
કર સાહેબકી ફીકીર-કોઈ દીન યાદ૦ ૩

પદ ૧૪૯.

અબ્બ દુજો જોગી ગુરૂ મેરા,
યા પતકકા કરોની નીવેરા-અબ્બ દુજો૦ ટેક.

તરોવર એક મુલ ખીન ઠારા-ખીન ફુલો ફલ લાગા;
ગિસે ડાલન મુલન પતરન સાખા-તો એસે ગગન મુ
ખ ગાજ-અબ્બ૦ ૧
ગગન મંડલમેં ગિડ મુખ ફુવા-વહાં અમીકા ખાસા,
સગુરા હોયસો ભર ભર પીવે-નગુરા જાવે પેઆસા-અબ્બ૦ ૨
ગગન મંડલમેં ગોવા બેઆની-ધરતી દુધ જમાયા,
અછી છાછ ખીરમાં લેગે-એસા સજીને માખન ખાયા-અબ્બ૦ ૩
પંછીકા ખાજ મીનકા મારગ-કેહતો કબીરા ખીચારી,
અપરમપાર પાર પરસોતમ-તા મુરતકી બલીહારી-અબ્બ૦ ૪

૫૬ ૧૫૦.

સુનો સખીરી મારી પાડ પડોસન,
તેને મારો નેહા ખીગાડીઓ;
તેને મારો કંથ ખીગાડીઓ રી-સુનો ૦ ટેક.

સુનો નનદીઆં સુનો સરવનીઆ-સુનો નકદી નીરગુનીઆરી,
મેરે લલના સુનો રે રસનયાં કામનયાં-ખીગડી પંચો ખેહ
નીઆરી-સુનો ૦ ૧

જાએ પોકાર રાજ રામજીએ આગે-તોએ ધરપકડ મંગાગરી,
મુખ મુડાએ નગર સખ ફીરાઉ-ઉલ્ટે ગધે ચરાગરી-સુનો ૦ ૨
આડે અંતકો ભરમ ન જાનયો-કેહેતો એ ખીર પઢાયઓરી,
ધર ધર ધયાન મુનડમેથી ટાલું-એસી તો હારી ટોનરી-સુ ૦ ૩
સાસકી દુખીયાં સાસરેકી પયારી-ખાયા પીયા જુગ હુઈરી;
નનદ દોહિલી ઓર ગરબકી માતી-ખરેઆંકી પીડ મરત હુધ
રી-સુનો ૦ ૪

એ મનદા માર મંદીર ખીચ ગાડુ-જુગ બોહોત બડાધરી;
કેહત કપીર સુન બાધ સાધુ-તદ કરતુક મીટ જાધરી. સુ ૦ ૫

૫૬ ૧૫૧.

પાંડે કોન કમથ તોએ લાગત,
દીનાનાથ જપ રે નીસ દીન જાગત-પાંડે-ટેક.

જીજી બેદે કસુ ધરમ ન કહીયે-એશે ધરમ કીમે કહીયે બાધ,
ખરે ખરે મુનીવર મીલકર બેઠે-યામે કોન કસાઈ-દીનાનાથ ૦ ૧
ચારે બેદ તુમ પઢ જાનયો-જયું ખર લાઢયો ભાર,
રામદ નામોઠો મરમ ન જાનયો-તું કીજીકર ઉતરેગો પાર-દી ૦ ૨

પદ પદ પોથી ભવન ગુમાયો—અંતર ભેદ ન પામ્યોયો;
કહત કબીરા સુન બાધ સાધુ—દુનીયા ધધે લગામ્યોયો—દી૦ ૩

પદ ૧૫૨.

કર ગુજરાન ગરીબીમેં

મગરૂરી કીસપર કરતા રે—કર ગુજરાન૦ ટેક.

મટી સુન સુન મહેલ ખનાયે—લોક કહે ધર મેરા રે,
ના ધર તેરા ના ધર મેરા—ચીરીઆં રહે ખસેલા રે—કર ગુ૦ ૧
આ દુનીઆમે કોઈ નહી અપના—અપના રે અપના કહેતારે,
કચી મટીકા ખના તું પુતલા—ઘડી પલકમે ઢલ જાતા રે—કર ગુ૦ ૨
આ દુનીઆમે નાટક ચેટક—બુલા ભટકતા ફીરતા રે,
કહત કબીરા સુનો બાધ સાધુ—એક સચા એક જુઠા રે—કર ગુ૦ ૩

પદ ૧૫૩.

વાણોતર રેહજે રે કાગલ જોતો,

રખે તારી પુંજમાં કંઈ ખોતો—વાણોતર૦ ટેક.

જો તું જાણુસે તો સરવ સોંપયું, છે—વાહણુ જોઈ વેપાર કરજે રે,
જો કાંઈ તાહરા શેડે લખ્યું હોય—તે તું તાહરે હાથે ધરજે. વા૦ ૧
લેખું સુધું ચોખું રાખજે—હીસાખ લેજે જમિદાર રે,
એક કાગલ જુદું ચલાવશે તો—નાખશે સરવાલો ઘોષ—વા૦ ૨
કાગલ લખજે જોઈ વીમાસી—પુન કરજે જમણે હાથે રે,
ચાર દાહડે તું ને નીશચે ચાલવું—તો કોઈ નહી આવશે
સાથે—વાણોતરા૦ ૩

આપના શેઠનો તાપ ધણો છે—તે તાપ કોઈએ ન સેવાય રે,
કહેછે કબીર સાંભલો બાધ સાધુ—કોઈ સુધો આગભંચાય—વા. ૪

— પદ ૧૫૪.

બુલેઓ મન ભમરા તું કાંઈ ભમીઓ,
ભમીઓ દીવસ ને રાત;
માયાનો બાંધેલો પ્રાણીઓ,
સમજાઓ નહીં સુધ વાત-ભુ૦ ટેક.

કુંભ કાચો કાચા જાવરી-જોધને કરેરે જતન,
વણસતાં વાર લાગે નહીં-રાઓ રૂડું રતન-બુલઓ મન૦ ૧
કેનાં છોડે કેનાં છાવરું-કેનાં માય ને બાપ,
અંતકાલે જાવું એકલા-સાથે પુન ને પાપ-બુલઓ મન૦ ૨
જે ઘર નોખત વાજતી-રૂડા ઘેરીસ રાગ,
ખંડેર થઈ તે ખાલી પડ્યાં-કાલા ગિડેછે કાગ-બુલઓ ૩
જીવની આશા કુંગર જેવડી-મરણ પગલાંને હેઠ,
મોઢા મોઢા મરી ચાલીઓ-લાઓ લખપતી શેઠ-બુલઓ ૪
ગિલગ્રી નદી પુર ગિતરી-જાવું પેલે રે પાર,
આગલ નીર નહીં મલે-જોધએ તે લેજે હાર-બુલઓ મન૦ ૫
સતકરમ સદવસતુ વોહોરજો-શિવર સમરણ સાથ,
કપ્પીર જીહારીને નીસરીઓ-લેખું સાહેબને હાથ-બુલઓ ૬

— પદ ૧૫૫.

નીંદા મત કરના કીસકી,
સચી ખાત કપ્પીરકી-નીંદા મત૦ ટેક.

સાચા જીહા દોનો ભાઈ-ખુદાને ખનવાયા,
ભગતકી નીંદા ભગત કરે સો-ઓઈ નરખમે ગયા-નીંદા ૧
જીસકી કરની ગિસકી ભરની-તું કીર્તી દલગીર ભાઈ,
રાવનને તો અપની લંકા ખોઈ-કરની ભરનીકી બાદશાહી-
નીંદા મત૦ ૨

કઠિરવ પાંડવ દોનો ભાઈ-એક સાચા એક જુઠા,
 સચા બધકુંડમે જાવે-જુઠા નરખમે ખેડા-નીંદા મત ૦ ૩
 જો કરેગા સોઈ ભરેગા-હીઆં કેઆ કીસા જાતા,
 કહત કબીરા સુન ભઈ સાધુ-એક સચા એક જુઠા-નીંદા ૦૪

૫૬ ૧૫૬.

સીતા રામ ભજન કર લીજીઓ,
 મનવા ગુરુ ભજન કર લીજીઓ.

ભુખે અનનો, પેઆસે પાણી-નંગે વસ્ત્ર દીજીઓ.
 મેરે મનવા રે સીતારામ ભજન કર લીજીઓ-૧
 માટી હોદના, માટી બીછાના-માટીકા ટીલાના,
 માટીકા કલબુદ બનાયા-આખર મટીમે રે જાના,
 કેઆ તન મરતા હે રે-મનવા રે સીતા ૦ ૨
 માયા છોડો, કાયા છોડો-છોડો ધરકી આસ,
 રામ નગરકા બતકી છોડ-બીંદરાબન કર વાસ,
 મેરે મનવા રે સીતારામ ભજન કર લીજીઓ-૩
 કહત કબીરા સુન ભઈ સાધુ-રામ નામકી લુટ પરાહે,
 લુટન હોય સો લુટ-આખરેકો પસતાવેગા,
 જાપ તન મન હો જાયગા ધુલ,
 મેરે મનવા રે સીતારામ ભજન કર લીજીઓ-૪

૧૫૭.

ગોસહઆ રામા-ભટકી

કેઆની કાની ફીરે-ગોસહઆં ૦ ટેક.

ધટમે ગંગા ધટમે જમુન / -ધટમે તીરથ કરે-ભટકી ૦ ૧

ઘટમે દીવા ઘટમે સેવા-ઘટમે ધેઆન ધરે-ભટકી૦ ૨
 ઘટમે લુહા ઘટમે હરન-ઘટમે ધાત ધરે-ભટકી૦ ૩
 ઘટમે તેલ ઘટમે ખતી-ઘટમે જોત જલે-ભટકી૦ ૪
 કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ-જાળે તો ખખર પડે-ભટકી૦ ૫

પદ ૧૫૮.

ભવ ભજન ગુન ગાઈંગી,
 રમતે રામકુ રીજગઈંગી-ભવ ભજન-ટેક.

બન બન જાઈ પતર નહીં તોર-ના મેં ડાલ સતાઈંગી,
 ડાલ ડાલ ખીચ સાહીબ મેરા-ચુરી ચુરી સીસ નમાઈંગી-
 રમતે૦ ૧

જડી ન રાખુ ખુટી ન રાખુ-ના મેં બહદ કહાઈંગી,
 સદગુરુ બહદ મીલે અવીનાસી-ગિનસે હાત દેખાઈંગી-૨૦ ૨
 કરશન કટારા કરશનકે ખાંધુ-નેનકે ખાન ચલાઈંગી,
 પાંચ મોહોર પચીસ ખસકર-મુજસે મુજરે આઈંગી-૨મ૦ ૩
 પાંચ મુખી ગંગા જલ લેકર-માન ગુમાન ખાહુંગી,
 સખ સાધનકે રતન ખીલા દે-માથે છાપ ચઢાઈંગી,-૨મતે૦ ૪
 તીરથ જાઈ મેં જલમે નાહું-ના મેં જીવ સતાઈંગી,
 કહે કબીર સુન ભાઈ સાધુ-મનહી તીલક લગાઈંગી-૨મ૦ ૫

પદ ૧૫૯.

કબીરજી તુમ કબકે બયે ખેરાગી-ટેક.

નહીં થા ચંદન નહીં થા સુરજ-નહીં થા નવ લખ તારા
 તેરા માહદેવજીકા જનમ ન થા-તખકા ફીર અહેલા-કબી૦ ૧.

જનની નહીં મેં જનમ લેજી-નીર નહીં મેં નાહું,
 ધરતી નહીં મેં પાણી ધર-ખંડ નહીં મેં જાજી-કપીરજી ૦ ૨
 સતજીગ લીની, સતકી પાવરી-દવાપર લીના દંડા,
 તેવાજીગમેં ટીલક ખનાયા-કલી જીગમેં ઝોલી જંડા-કં ૩
 અધાધુન આગે ન થા-ન થા ગુર ન થા ચેલા,
 કહત કપીરા સુન ભઈ સાધુ-તપકા ફીર એકેલા-કપીરજી ૦ ૪

૫૬ ૧૬૦.

સમજ ભાજ મન ખોજ દોવાને,
 આશક હો કર રોના કેઆ-સમજ ૦ ૧૬૦.

આયા હે સો કર લે સોદા-પાયા હે સો ખોના કેઆ,
 જખ તું આયા પ્રેમ ગલીનમો-સીસ દેના ફીર ડરના કેઆ-
 સમજ ૦ ૧

લુકા સુકા જમકા ટુકા-સોના હોય સો સોલાના કેઆ,
 જખ આંખીઅનમેં નીંદ ભુલી આપે-તકીઆ ઓર ખીછો
 ના કેઆ-સમજ ૦ ૨

સત ગુર પાન ગલીઆ લાગા-ધાયલ હો કર રોના કીઆ,
 કહત કપીરા સુન ભઈ સાધુ-જાદુ ઊપર તોણા કેઆ-સ ૦ ૩

- દોહા -

રામ નામકે કારને-સખ ધન ડારયો ખોય,
મુરખ જાને ગીર પડયો-દન દન ચુગનો હોય.

રામ નામકી લુટ હે-લુટ સંદે તો લુટ,
પીછા જા કે પસતાયગો-સખ તન જાયગો છુટ.

આસ તો રામ નામકી-ફુલ આસ નીરાશ,
નદી કીનારે ઘર કરો-કચ્છ મરેગી પીઆસ.

(કબીર) મન કપરા મેલા ભયો-તાકો આનંદ ખીચાર,
યા મેલ કીસે ઘોઘયે-તુમ પંડીત કરો ખીચાર.

(કબીર) હમખી પથર પુંજતે-ફીરત જંગલકે હોજ,
રાહમે મીલા સતચુર સો-સરસે ગિતરા ખોજ.

કચ્છ કરની કચ્છ કરમ ગત-કચ્છ પુરવકો નેહ,
પુરણ ભાગય કબીરકો-જો પીયુ ધાયો અલેક.

કબીર દેશ દેશ ફીરા-ઘોર લોકિકા સુકાલ,
જાંહ દેખે હેત ગિપજો-વહાંકો બડો દુકાલ.

કબીર સુલ પર ઘર કરે-જમકો કરે સુંગાર,
કાલબી ગિનકુ કયા કરે-જો આઠ પહોર હુશીયાર.

(કબીરા) આજ હમારા કુચ્છ હે-જમરા મેરા ગુલામ,
નગારા હુવા સંતકા-ખૈકુંઠ કરે મુકામ.

કબીર મેરા ઘર ઝાલા-લીયા પલીતા હાત,
જો કો ઘર ઝાલે આપના, સો ચલે હમારી સાત.

ધર ઝાલે ધરહુ ગલે, ધર રાખે ધર જાય,
(કબીરા) એવંબા એસા દેખા-જો સમા કાલકુ પાય.

કબીરા બાની પાની ભયે-ચીઆર બેદ ભયે મજ્બુર,
આધી સાખી કબીરકી-વામે સાહિબ હજુર.

આપ દીયા સો દુધ બરોબર-માંગ લીયા સો પાની,
એવં લીયા સો રગત બરોબર-એહી કબીરા બાની.

સાંઈ મેરા બાનીઆ-બનજ કરે ખેપાર,
બીન ઝાંડી બીન તાખરી-તોલે સખ સંસાર.

આવ સોહાગન લકરી-પરીયો તેરો કાજ,
જો દી મધ્યાં મંગતી-સો દી આયો આજ.

તું જાને હર દુર હે-પણુ હર હે હીરદે માય,
ભીતર તાઠી કપટકી-તાસે સુજત નાય.

ચીંતાસે ચતુરાઈ ઘટે-દુખસે ઘટે શરીર,
પાપસે ઘટે લક્ષ્મી-કહેતે દાસ કબીર.

(કબીરા) મોહ નદી બીકરાલ હે-કોએ ન ઊતરે પાર,
સત ગુર ખેવટ સાત હે-જમસે હોય નેઆર.

(કબીરા) સાચે સરાપ ન લાગહી-સાચે કાલ ન પાય,
સાચે સાચે મીલ રહે-સાચે સતગુર સાથ.

(કબીરા) મનકે હારે હાર રહે, મનકે જાત જાત,
પર ભરમ ન પામીએ-મન હીરદા પરતાત.

(કપ્પીર) જલમે બસે કમોદની-અંદા બસે આકાસ,
જો જાહીકે મન બસો-તો તાહીકે પાસ.

(કપ્પીરા) અવગુન મેરો પીયાજી-બખસો ગરીબનવાજ,
મેં તો પુત કપુત હૈ, -તમ પીતાકુ લાજ.

(કપ્પીરા) અવગુણ કીઆ તો ખોત કીઆ કરતન માની હાર,
ભાવે અંદા બખશીઆ-ભાવે ગરદન માર.

(કપ્પીરા) સાસુ તીરથ સસરા તીરથ-અરધા તીરથ સાલી,
માએ બાપ નદી નાલે-સખ તીરથ ધરવાલી.

પાંચ તતકી કલીઆં બનાઈ-ટોક અધર ધરાઈ બે,
હસ કલી એકકા દસ દરવાજા-લાલ બતી સલગાઈ બે.

કામ કરોધકી ભરી જો કલીઆ-આઈ પડી ભવ મારી બે,
કહત કપ્પીરા સુનભાઈ સાધુ-સખદ પરખ લો લાઈ બે.

રામ રામ તો સખ કોઈ કહે-હગ ઠાકોર ચોર ચોર,
દરૂવ પેહલાદ તર ગએ-એ રામ કહે કુચ ચોર.

(કપ્પીરા) હાં બાજ બાસા હે-જાંહાં ન પંખી ચોર,
ગેઆન બાજકે ઝપટમે-નહી કરમકો ઠોર.

(કપ્પીર) મન પંખી ભટકત ફીરે-બીએ બાસના માહી,
ગેઆન બાજકે ઝપટમે-જખ લગ આયા નાહી.

(કપ્પીર) સાધ મીલે સાહેબ મીલે-અંતર નહી ન રેખ,
મનશક વાચા, કરમના, સાધુ સાહેબ એક.

(કબીર) સાધુ ભવરા જંગમ કલી-નીસદીન રેહવે બિદાસ,
અપ્પશન અકહી વીલંબ જહાં-સીતલ શબ નીવાસ.

(કબીર) મન મેરા પંખી ભય-જહાં તહાં ઊર જાય,
જહાં જેસી સંગત કરે-તાંહ તહ સાફ લેખાય.

(કબીર) પરૈમ પલકકી એક ધરી-ઓર કોટ ખર સુકા જોગ,
પરૈમ પલેટોઓ આવે નહી-જુગબી સબ રોગ.

(કબીર) પરૈમ અરીઆ મેદાનમે-લડતા ખેખીશવાસ,
સમજ લગી સીર ગીર પડા-ધડ ખોલા શાખાશ.

(કબીર) પરૈમ છુપાયા ન છુપે-જબ તબ હોય પ્રકાશ,
દાખા દુખી ન રહે-જેસી કસતુરીકી ખાસ.

(કબીર) પરૈમ ન ખાદી બિપત્તે-પરૈમ ન હોટ બીકાય,
ખીના પરમેશ્વો માનહી-ખાંધેઓ હીજમ દુર જાય.

(કબીર) સુરોફે મેદાનમે-નહી કાયરકા કામ,
ન મારે ન માર શકે-લે લે ભાગે પ્રાણ.

સુરા તેજ ઘટે નહી-જુધરણુ જુડે ગમાડ,
સત અચન પલતે નહી-જો ઉલટ જાય ખત્તાંડ.

(કબીર) સુરા સતી તો શેલ હે-ધરીમેં ધનશયામ,
આઠ પહરકા જુજના-ખીન ખાંડે સગરાંમ.

હૃદ હૃદ સબકોઈ ચલે-મેહૃદ ચલે ન કોય,
મેહૃદે ચલે માંહી-રહા કબીરા સોય.

અજગર કરે ન ચાકરી-પંખી કરે ન કામ,
દાસ કબીરા હું કહે-સખકા દાતા રામ.

જાના હે રહના નહી-જાના બીસવે બીસ,
એસી સેજ સોહાગપે-કોન ગુંઠાવે સીસ.

ચીંતા એસી ડાકણી-કાઠ કલેજો ખાય,
કબીર બીચારા કયા કરે-કણં કણં દવા લગાય.

ભરપનહારી ખેરલા-મત કર હમારી તાત,
જીને તમારો દીન હરો-સો હરી હમારી રાત.

ચલતી ચક્રી દેખકે-દીયા કબીર રોય,
દો પાતનકે બીચ આય-સામેત ગયા ન કોય.

સતયા સત મત છોરીઓ-સત છોરે પત જાય,
સતકી બાંધી લછ્મી-ફીર મીલિગી આય.

માયા મરી ના મન મરે-મર મર ગયે શરીર,
આશા તુષના ના મરે-કહેતે દાસ કબીર.

કબીરા કબીરા કયા કરો-ખાજો અપના શરીર,
પાંચો ઈંદ્રી બસ કરો-વોહી દાસ કબીર.

કબીર જખ એ જગ નહી-તખ રહા એક ભગવાન,
જીન વોહ દેખા નજરશે-વો રહા કોન મકાન.

એક કબીરા જલ બસે-એક જલકે તીર,
મં તોય પુછું પંડીતા-જીન બીચ કોન કબીર.

સંગત કીધ હવસકી-જાહ્યો સખ બીચાર,
પુછરી પકરી બિંસકી-કબીરા જોઈ હે સંસાર.

કામીસે કામી મીલે-મીલે નીચસે નીચ,
કહે કબીર સાધુસે મીલે-સો હરસે રહે રીજ.

એ નેનો બીતર પેઠકે-પીતમને બસાયો ગામ,
ન બસેઓ ન બિજરીઓ-કબીર બસેકો નામ.

ધમન ધમતી રેહ ગયી, બુજ ગયા અંગાર,
એરન ટકાર લે રહી-બિઠ ચલા લોહાર.

આપ તહાં લગી આપદા-સંસય તહાં લગી શોક,
કહે કબીર એ કેમ મીટે-દોનુ દારન રોગ.

જોસો હેત હરામપે-વેસો હરસે હોય,
કહે કબીરા બૈકુંઠ જાય-પલા ન પકરે કોય.

કબીરકા ઘર બજારમે-ગલકતોકે પાસ,
કરેગા સો પાવેગા-બંદા તું કયું બિદાસ ?

